

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Olomouci projednal ve veřejném zasedání konaném dne 16. února 2023 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Libora Losy a soudců Mgr. Tomáše Kurfirta a Mgr. Petra Jírsky odvolání **obžalovaných Bc. Jana H.**, narozeného xxx, **Miroslava F.**, narozeného xxx, t. č. oba ve vazbě, **Bc. Ivany G.**, narozené xxx, a **státního zástupce** proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 10. 2022, č. j. 35 T 5/2022-4280, a rozhodl

takto:

I. Podle § 258 odst. 1 písm. b), d), odst. 2 tr. ř. se napadený rozsudek z podnětu odvolání obžalovaného Miroslava F. a státního zástupce částečně zrušuje, a to ohledně obžalovaného Miroslava F. v celém rozsahu a ohledně obžalovaného Petra O. ve výroku o trestu.

II. Za splnění podmínek § 259 odst. 3 tr. ř. se nově rozhoduje tak, že

A. obžalovaný

Miroslav F., narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, naposledy bytem xxx, bez zaměstnání, t. č. ve vazbě ve Vazební věznici Ostrava,

je vinen, že

v přesně nezjištěné době jarních a letních měsíců roku 2020 od Bc. Jana H., který byl členem skupiny pachatelů podílejících se na opakovaném a pravidelném opatrování léčiv obsahujících pseudoefedrin a na opatrování efedrinu a na jejich následném nelegálním

přepřipracování na návykovou látku pervitin v objemových řádech stovek gramů v jednotlivých případech a na následném prodeji takto vyráběného pervitinu, převzal přesně nezjištěné množství léčiva obchodní značky StopCold a dále celkem čtyři dodávky efedrinu o celkovém objemu 4 kg, ze kterých na pokyn jmenovaného nejprve v místě svého bydliště v xxx na ulici xxx a později v altánku poblíž místa bydliště Bc. Jana H. v xxx na ulici xxx vyrobil nejméně 2 680 gramů metamfetaminu (pervitinu), který z převážné části následně předal Bc. Janu H. za účelem jeho další distribuce, přičemž za takto realizovanou výrobu pervitinu přebíral peněžní odměny a část takto vyrobeného pervitinu,

dále v přesně nezjištěné době od dubna 2021 do 29. 6. 2021 od Bc. Jana H. přebíral léčiva obchodní značky Efedrina Arena a zčásti další pomocné chemické látky (červený fosfor, kyselinu fosforečnou, jód, hydroxid sodný, toluen a další chemické látky) a laboratorní sklo, a tyto chemické látky dle pokynů Bc. Jana H. od nezjištěných osob také sám opatroval, a následně léčiva za pomoci uvedených chemických látek na pokyn Bc. Jana H. přepřipracovával na pervitin, a to nejméně ve varně pervitinu instalované v bydlišti Bc. Jana H. na ulici xxx v xxx, kde nejméně ve čtyřech případech vyráběl z léčiv pervitin v řádech stovek gramů na každý var, kdy tímto způsobem za uvedené období vyrobil celkem nejméně 880 gramů pervitinu, který předal Bc. Janu H. za účelem jeho další distribuce, kdy za takto realizovanou výrobu pervitinu přebíral peněžní odměny a část takto vyrobeného pervitinu, z něhož část podal ke konzumaci své družce Veronice F., část prodal dalším osobám a část užil pro vlastní potřebu, přičemž další suroviny a laboratorní vybavení k výrobě pervitinu ukrýval v místě svého bydliště v xxx,

a tímto se podílel na výrobě a distribuci metamfetaminu (pervitinu) v celkovém množství nejméně 3 560 gramů, kdy takto vyrobený pervitin následně prodával Bc. Jan H. s čistým ziskem nejméně 100 Kč na každém gramu,

přičemž metamfetamin je zařazen jako psychotropní látka v příloze č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, a v Seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách, a pseudoefedrin/efedrin je uveden jako prekurzor sloužící k výrobě metamfetaminu (pervitinu) v příloze č. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č.273/2004 i nařízení Rady (ES) č. 111/2005, a obžalovaný věděl, že v České republice není bez příslušného zákonného povolení možno volně s touto návykovou látkou nakládat,

tedy

neoprávněně vyrobil psychotropní látku a takový čin spáchal ve velkém rozsahu,

čímž spáchal

zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle ustanovení § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

za uvedený zločin a za sbíhající se přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kterým byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Ostravě ze dne 8. 7. 2021, č. j. 8 T 79/2021-73, který byl obžalovanému doručen dne 4. 11. 2021 a právní moci nabyl dne 23. 12. 2021,

a za sbíhající se přečiny maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 tr. zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 14. 6. 2022, č. j. 70 T 35/2022-271, ve znění rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 9. 2022, č. j. 6 To 365/2022-299,

podle § 283 odst. 3 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 8 (osmi) let a 6 (šesti) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 67 odst. 2 písm. a), § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 30 (třiceti) denních sazeb, přičemž 1 denní sazba činí 100 Kč (jednoto korun českých), celkem tedy 3 000 Kč.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel, a to na dobu 3 (tří) let.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku k trestu propadnutí věci, a to:

- plastového sáčku tzv. dealeráku se zbytkem bílé krystalické látky (0,6 g metamfetaminu), zajištěného jako stopa B2V při domovní prohlídce v domě na ulici xxx v xxx,
- mobilního telefonu černé barvy nezjištěné značky, poškozeného, IMEI1 xxx, IMEI2 xxx se dvěma kusy vložených SIM T- Mobile, zajištěných jako stopa B13V při domovní prohlídce v domě na ulici xxx v xxx,

které jsou uloženy v režimovém skladu Policejního prezidia Policie ČR Praha v ORGATECH č. 00643770, event. v depozitu Policie ČR, Národní protidrogové centrály SKPV, expozitura Ostrava,

- terénního nákladního automobilu zn. Mercedes Benz 208, VIN: xxx, reg. zn. xxx.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se současně zrušují výroky o trestu z:

- trestního příkazu Okresního soudu v Ostravě ze dne 8. 7. 2021, č. j. 8 T 79/2021-73,
- rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 14. 6. 2022, č. j. 70 T 35/2022-271, ve znění rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 9. 2022, č. j. 6 To 365/2022-299,

jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změnám, k nimž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

B.

obžalovaný Petr O., narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, t. č. ve vazbě ve Vazební věznici Ostrava,

se za zločin nedovolené výroby a jiného nakládání omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. b), c) tr. zákoníku a přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 tr. zákoníku, ohledně nichž zůstal napadený rozsudek ve výroku o vině nezměněn,

a za sbíhající se přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, kterým byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Ostravě ze dne 21. 3. 2022, č. j. 10 T 19/2022-391, který byl obžalovanému doručen 30. 3. 2022 a právní moci ve vztahu k obžalovanému Petru O. nabyl dne 15. 4. 2022,

odsuzuje

podle § 283 odst. 3 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 8 (osmi) let.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 66 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se ukládá trest propadnutí části majetku, a to:

- expanzní zbraně – samonabíjecí pistole ZORAKI M906, ráže 9 mm PA Blanc, v. č. 024540 06-12 s jedním zásobníkem, která je vložena v nylonovém opaskovém pouzdře černé barvy zn. DASTA a plynové pistole v černém pouzdře, zajištěných jako stopy E2Z při domovní prohlídce v domě na xxx v xxx,
- expanzní zbraně – samonabíjecí pistole IWG Parabellum 08, ráže 315 Blanc, v. č. 02531, zajištěné jako stopa E32Z při domovní prohlídce v domě na xxx v xxx,
- podomácku sestaveného elektronického zařízení s anténou, zajištěného jako stopa E17Z při domovní prohlídce v domě na xxx v xxx,
- modrého majáku s magnetem a světelným zařízením za čelní sklo, zajištěného jako stopa E25Z při domovní prohlídce v domě na xxx v xxx,
- elektrického zařízení s anténami, zajištěného jako stopa E27Z při domovní prohlídce v domě na xxx v xxx,
- elektrického zařízení s anténami WolvesFleet, zajištěného jako stopa E29Z při domovní prohlídce v domě na xxx v xxx,
- kalhot a blůzy černé barvy a černého trička s nápisem Policie, zajištěných jako stopa E28Z při domovní prohlídce v domě na xxx v xxx,
- tmavé balistické vesty s nápisem TETRAHIKE ARMOUR SYSTEMS, zajištěné jako stopa G15Z při domovní prohlídce v domě v xxx,
- maskáčové balistické vesty s nápisem SPLITTERSCHUTZVEST, zajištěné jako stopa G26Z při domovní prohlídce v domě v xxx,
- maskáčové balistické vesty s nápisem MEHLERVARIOSYSTEM, zajištěné jako stopa G28Z při domovní prohlídce v domě v xxx,
- taktické černé vesty s nápisem BACKPACK TACTICAL LOAD BEARING, zajištěné jako stopa G29Z při domovní prohlídce v domě v xxx,
- balistického štítu černé barvy v látkové tašce, zajištěného jako stopa G31Z při domovní prohlídce v domě v xxx,
- sady na vylamování zámku: 1x rozlamovací klíč, 11 čipů do imobilizéru, 1 kus diagnostického zařízení OBD2, zajištěných jako stopa G35Z při domovní prohlídce v domě v xxx,
- expanzní zbraně – samonabíjecí pistole ZORAKI MOD. 914, ráže 9 mm PA Blanc, v. č. 060872, zajištěné jako stopa G34Z při domovní prohlídce v domě v xxx,
- elektronického zařízení na programování klíče vozidla s nápisem EDILOCK Ltd RF-ID Antenna včetně kabelu, zajištěných jako stopa A24V při domovní prohlídce v domě na ulici xxx v xxx,
- plastového kufru Stanley se sedmi šroubováky, samovrtnými šrouby, kobercovým nožem, planžetou Multipick, adaptérem VAG, otevíracím nožem, kovovým sekáčem, 5 kusů obalů od klíčů motorových vozidel, kovovým vytahovákem zámku, plastovými stahovacími páskami, zednickou vzpěrou, 4 kusy čipů, zajištěných jako stopa A25V při domovní prohlídce v domě na ulici xxx v xxx,
- mobilního telefonu iPhone 12 bílé barvy s nabíječkou IMEI xxx s vloženou SIM Vodafone č. xxx V 48 LTE, vydaných Petrem O.,
- mobilního telefonu iPhone bílé barvy, zajištěného jako stopa R2Z při prohlídce jiných prostor vozidla VW Golf,
- dvou skleněných lahví o průměru 12 a 14 cm s obsahem konopí o hmotnosti 25 g, zajištěných jako stopa F18Z při domovní prohlídce v domě v xxx,

to vše uloženo v depozitu Policie ČR, Národní protidrogové centrály SKPV, expozitura Ostrava, event. ve skladu odboru služby pro zbraně a bezpečnostní materiál Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje Ostrava,

- pozemku parc. č. st. xxx (zastavěná plocha a nádvoří), jehož součástí je stavba Přívoz, č. p. xxx (objekt k bydlení), v katastrálním území: Přívoz, obec Ostrava, zapsaného na LV č. xxx u Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště Ostrava.

Podle § 70 odst. 1 tr. zákoníku se ukládá trest propadnutí věci, a to finanční hotovosti ve výši 7 500 Kč (sedmtisícpětset korun českých) a 1 900 EUR, zajištěné v objektu pro rodinnou rekreaci na adrese xxx, vlastněném obžalovaným Petrem O.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se ukládá trest propadnutí věci, a to:

- plastové krabičky s modrým víkem s obsahem tří kartonových krabiček originálního malospotřebitelského balení s obsahem celkem 111 ks nábojů ráže .22 Long Rifle, tuzemské výroby Sellier & Bellot Vlašim, jednoho jednořadého zásobníku tvořeného tělem z ocelového černěného plechu, s plastovou botkou, 7 ks vojenských 7,62 mm nábojů vz. 59 se střelou s ocelovým jádrem, 24 ks vojenských 7,62 mm nábojů vz. 59 cvičných, 4 ks vojenských dýmových vložek do cvičného ručního granátu RG-Cv 5, vše zajištěno jako stopa E26Z při domovní prohlídce v domě na xxx v xxx,
- upraveného sedmiranného revolveru Nagant M1895, ráže 7,62 mm Nagant, v.č. 43696, vloženého do koženého opaskového pouzdra hnědé barvy firmy K. M. Saddlery, vše zajištěno jako stopa E30Z při domovní prohlídce v domě na xxx v xxx,
- upraveného osmiranného revolveru 6 mm ME Flobert 4“ zn. KORA BRNO, ráže .22, zajištěného jako stopa E31Z při domovní prohlídce v domě na xxx v xxx,

uložených ve skladu odboru služby pro zbraně a bezpečnostní materiál Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje Ostrava.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se současně ohledně obžalovaného Petra O. zrušuje výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Ostravě ze dne 21. 3. 2022, č. j. 10 T 19/2022- 391, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

III. Podle § 256 tr. ř. se odvolání státního zástupce podané ohledně obžalované Bc. Ivany G. a odvolání obžalovaných Bc. Jana H. a Bc. Ivany G. zamítají.

IV. V ostatních výrocích zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 10. 2022, č. j. 35 T 5/2022-4280, byl obžalovaný Petr O. uznán vinným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. b), c) tr. zákoníku a přečinem nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 tr. zákoníku, obžalovaný Bc. Jan H. byl uznán vinným rovněž zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. b), c) tr. zákoníku a přečinem nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, obžalovaný Martin K. byl uznán vinným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. b), c) tr. zákoníku, obžalovaný Miroslav F. zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. b), c) tr. zákoníku, obžalovaná Dominika Elizabeth B. zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), c)

tr. zákoníku a obžalovaná Bc. Ivana G. pomocí ke zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 24 odst. 1 písm. c) a § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku a zločinem legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 alinea první, odst. 4 písm. b), c) tr. zákoníku. Za uvedené trestné činy byl obžalovanému Petru O. uložen jednak souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 8 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, dále peněžitý trest ve výměře 700 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 5 000 Kč (celkem tedy 3 500 000 Kč), trest propadnutí části majetku uvedeného v tomto výroku a dále trest propadnutí věcí, jejichž specifikace je rovněž součástí uvedeného výroku. Současně byl zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Ostravě ze dne 21. 3. 2022 ve vztahu k obžalovanému O., jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Obžalovanému Bc. Janu H. byl za užití § 43 odst. 1 a § 58 odst. 5 tr. zákoníku uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 6 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, dále trest propadnutí věcí popsaných v příslušném výroku a konečně trest propadnutí části vyjmenovaného majetku. Obžalovanému Miroslavu F. byl za uvedenou trestnou činnost a za sbíhající se přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kterým byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Ostravě ze dne 8. 7. 2021, č. j. 8 T 79/2021-73, a sbíhající se přečiny maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 tr. zákoníku, kterými byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 14. 6. 2022, č. j. 70 T 35/2022- 271, ve znění rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 9. 2022, č. j. 6 To 365/2022- 299, uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 8 let a 6 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou a dále trest peněžitý ve výměře 30 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 100 Kč (celkem 3 000 Kč), trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 3 let a trest propadnutí věci. Současně byl zrušen výrok o trestech z rozhodnutí týkajících se sbíhající se trestné činnosti, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Obžalované Dominice Elizabeth B. byl za uvedenou trestnou činnost a za sbíhající se přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku z rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 16. 6. 2022, č. j. 14 T 7/2021-165, uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 2 let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 let. Dále jí byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 2 let a 6 měsíců a trest propadnutí věci. Současně byl zrušen výrok o trestu z rozhodnutí týkajícího se sbíhající se trestné činnosti, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Obžalované Bc. Ivaně G. byl za uvedenou trestnou činnost uložen úhrnný trest odnětí svobody trvání 4 let, pro jehož výkon byla zařazena do věznice s ostrahou, spolu s trestem propadnutí věci.

Trestné činnosti se měli obžalovaní dopustit tím, že

1)

Petr O., Bc. Jan H., Martin K., Dominika Elizabeth B. a Bc. Ivana G.,

v přesně nezjištěné době nejméně však od měsíce března 2020 do 29. 6. 2021 na území České republiky, a to v Ostravě, Krmelíně, Jakartovicích, Olomouci, Tršticích a Zábřehu na Moravě a na dosud blíže nezjištěných místech v Polské republice a na dalších místech, se společným záměrem získat co nejvyšší majetkový prospěch z této činnosti, srozuměni s tím, že v České republice není bez příslušného zákonného povolení možno volně nakládat s návykovou látkou metamfetamin, zvanou pervitin, využitelnou pro toxikomanii, ani s ní

dále obchodovat, vědomi si skutečnosti, že příslušným zákonným povolením nedisponují, s cílem maximalizovat úspěch své činnosti a znesnadnit své odhalení a dopadení, se spojili do skupiny, ve které se každý podílel svými dílčími činnostmi na opakovaném a pravidelném opatřování léčiv obsahujících pseudoefedrin a na opatřování efedrinu a na jejich následném nelegálním přepracování na návykovou látku pervitin v objemových řádech stovek gramů v jednotlivých případech a na následném prodeji takto vyráběného pervitinu, přičemž takto postupovali s vědomím vzájemné spolupráce a s pevně daným rozdělením funkcí a úloh, kdy se na dosažení společného cíle vědomě podíleli způsobem popsaným níže,

kdy dále obžalovaný Miroslav F., byť stál fakticky mimo organizovanou skupinu jmenovaných pachatelů, nedovoleně nakládal s prekurzory v podobě léčiv obsahujících pseudoefedrin, omamnou psychotropní látkou efedrin a chemickými látkami nutnými k výrobě metamfetaminu, tento vyráběl níže popsaným způsobem, přičemž

Petr O.

průběžně organizoval a financoval výrobu uvedené návykové látky tím, že na dosud nezjištěném místě na území Polské republiky opatřoval léčiva obchodních značek StopCold a Efedrina Arena s obsahem prekurzorů pseudoefedrin a efedrin pro výrobu této látky,

opakovaně sám či společně s Bc. Janem H. či Martinem K. jezdil do Polské republiky za účelem nákupu léčiva obchodních značek StopCold a Efedrina Arena řádově v množstvích stovek a tisíců balení těchto léčiv a sám či se jmenovanými tato léčiva převážel na území České republiky, aby jich zde bylo využito k výrobě metamfetaminu (pervitinu),

a takto nejméně v období od začátku července 2020 do konce února 2021 v Polsku koupil celkem nejméně 9.686 balení léčiva StopCold, která obsahovala celkem 193 720 kusů tablet s obsahem 120 mg pseudoefedrinu v tabletě, to je celkem 23 246,40 g pseudoefedrinu, určených k výrobě 13 697 gramů metamfetaminu (pervitinu),

posílal pro léčiva do Polska Martina K.,

v roce 2020 v Polsku koupil hroudu čistého efedrinu o hmotnosti nejméně 1 000 gramů za účelem jeho přepracování na pervitin o hmotnosti nejméně 736 gramů a tento efedrin převezl do České republiky,

tato léčiva následně zčásti sám prodával dalším osobám za částku 550 Kč za jedno balení v množství minimálně 126 ks v jednom kartonu, a takto činil s vědomím, že budou použita k výrobě pervitinu,

zčásti tato léčiva předával Martinu K., aby mu z nich tento vyrobil pervitin,

zčásti tato léčiva předával Bc. Janu H., aby tento z nich nechal Martinem K. nebo Miroslavem F. vyrobit pervitin, a následně od něj odebíral vyprodukovaný pervitin v množství řádově stovek gramů,

takto vyráběný pervitin přechodně přechovával jednak v rodinném domě na ul. xxx v xxx, jednak v bytě na ulici xxx v xxx a tento pervitin zčásti sám prodával dalším osobám za účelem jeho další distribuce a zčásti jej předával své družce Dominice Elizabeth B., aby jej tato prodávala dalším osobám za účelem jeho další distribuce a zčásti jej za stejným účelem předával Bc. Janu H.,

na začátku léta roku 2020 od Bc. Jana H. převzal vzorek 20 gramů efedrinu a poté, kdy si ověřil jeho kvalitu, objednal a následně převzal od Bc. Jana H. dvě dodávky efedrinu o celkovém objemu 2 kg za celkovou částku 460 000 Kč, který následně předal Martinu K. s pokynem, aby tento uvedenou látku přepracoval na nejméně 1 340 gramů metamfetaminu (pervitinu), který následně prodal nezjištěným osobám,

na podzim roku 2020 koupil od Bc. Jana H. za částku 35 000 Kč nejméně 7 kg červeného fosforu, 13 kg jódu, topné hnízdo a dvě laboratorní baňky za účelem další výroby pervitinu, nejméně od března roku 2020 v xxx a xxx předával Bc. Janu H. týdně řádově stovky gramů pervitinu, který Bc. Jan H. následně prodával Petru N.,

od jara roku 2020 do jara roku 2021 nejméně dvakrát prodal po 100 gramech pervitinu společně s Bc. Janem H. odběrateli Tomáši D. v xxx a v jednom případě udělil Bc. Janu H. pokyn, aby tomuto odběrateli doručil dalších 100 gramů pervitinu a takto prodal celkem nejméně 300 gramů pervitinu Tomáši D.,

v listopadu 2020 předal obžalovanému Bc. Janu H. pro nezjištěného odběratele z Brna nejméně 200 g pervitinu,

v prosinci 2020 společně s obžalovanou Dominikou Elizabeth B. prodal Janu V. nejméně 200 gramů pervitinu za částku 130 000 Kč a do 11. 1. 2021 společně s Dominikou B. prodal Janu V. dalších 120 gramů pervitinu a

další pervitin prodával jak sám, tak prostřednictvím obžalovaných Dominiky Elizabeth B. a Bc. Jana H. dalším odběratelům,

v průběhu června roku 2021 dovezl z Polska dalších nejméně 2 684 balení léčiva Efedrina Arena, která obsahovala celkem 26 840 kusů tablet s obsahem 50 mg efedrinu v tabletě, to je celkem 1 342 g efedrinu, určených k výrobě dalších 988 gramů metamfetaminu (pervitinu), a tato léčiva zčásti (1 787 balení) předal Martinu K., aby je tento v xxx vyloupal a přepracoval na pervitin a zčásti (897 balení) je prodal Bc. Janu H., aby je tento za pomoci Miroslava F. v xxx a xx přepracoval na pervitin,

v domě své bývalé tchýně v xxx ukrýval za účelem další výroby pervitinu v různých nádobách celkem 6 753 gramů jódu, 1 153 gramů fosforu, 2 kg hydroxidu sodného, topné hnízdo, dvě varné baňky o objemu každá 6 000 ml a teploměry,

a takto se podílel společně s dalšími na výrobě a distribuci metamfetaminu (pervitinu) v celkovém množství nejméně 16 761 gramů, kdy pervitin prodával s čistým ziskem nejméně 200 Kč na každém gramu,

Bc. Jan H.

přebíral od Petra O. pervitin v množství řádově stovek gramů týdně, který následně prodával svým pravidelným odběratelům, z nichž největším byl Petr N., a Petru O. následně předával část výnosů z těchto prodejů pervitinu,

opakovaně společně s Petrem O. jezdil do Polské republiky za účelem nákupu léčiva obchodních značek StopCold a Efedrina Arena s obsahem prekurzorů pseudoefedrin a efedrin, řádově v množstvích stovek a tisíců balení těchto léčiv a společně tato léčiva převáželi na území České republiky, aby jich zde bylo využito k výrobě metamfetaminu (pervitinu),

následně na základě pokynu Petra O. zřídil v místě svého bydliště na ulici xxx v xxx chemickou laboratoř, přebíral od jmenovaného léčiva s obsahem pseudoefedrinu a další pomocné látky k výrobě pervitinu a následně společně s Martinem K. či s Miroslavem F. vyráběl pervitin řádově ve stovkách gramů v jednotlivých případech, přičemž takto vyrobený pervitin předával zčásti Petru O., zčásti dalším odběratelům, zejména Petru N.,

umožnil Martinu K. a Miroslavu F., aby tito v místě jeho bydliště na ulici xxx v xxx, vyráběli pervitin a za tímto účelem jim předával léčiva s obsahem pseudoefedrinu a efedrinu, jakož i samotný efedrin a další pomocné chemické látky (červený

fosfor, kyselinu fosforečnou, jód, hydroxid sodný, toluen a další chemické látky) a laboratorní sklo a od těchto přebíral jimi vyrobený pervitin a za tuto činnost je odměňoval penězi a částí takto vyrobeného pervitinu,

na počátku léta roku 2020 od Jana P. převzal vzorek 20 gramů efedrinu a poté, kdy Petr O. ověřil jeho kvalitu, objednal a následně převzal od Jana P. celkem šest dodávek efedrinu o celkovém objemu 6 kg za celkovou částku 1 320 000 Kč, ze kterého následně prodal 2 kg Petru O. za celkovou částku 460 000 Kč, který z něj následně nechal Martinem K. vyrobit nejméně 1 340 gramů metamfetaminu (pervitinu), který následně prodal nezjištěným osobám, a zbývající 4 kg efedrinu předal Miroslavu F. s pokynem, aby tento uvedenou látku přepracoval na nejméně 2 680 gramů metamfetaminu (pervitinu), který následně prodal svým odběratelům, z nichž největším byl Petr N.,

na podzim roku 2020 koupil od Jana P. za částku 25 000 Kč nejméně 9 kg červeného fosforu, 15 kg jódu, 3 litry kyseliny fosforečné, topné hnízdo a dvě laboratorní baňky a z těchto věcí si za účelem další výroby pervitinu ponechal 2 kg červeného fosforu, 2 kg jódu, 3 litry kyseliny fosforečné a zbytek těchto věcí prodal za částku 35 000 Kč Petru O. k výrobě dalšího pervitinu,

požádal svou družku Bc. Ivanu G., aby tato pro něj obstarávala pomocné chemické látky určené k výrobě pervitinu (zejména kyselinu fosforečnou a jód) a tyto látky od ní přebíral, hradil jí je a používal je k výrobě pervitinu,

za období od března roku 2020 do počátku října roku 2020 prodal Petru N. nejméně 10 000 gramů metamfetaminu (pervitinu), kterému takto v pravidelných intervalech nejprve v xxx a následně poblíž místa jeho bydliště v xxx a na dalších místech, prodával po 200 g této návykové látky v jednotlivých případech, za částku 650 až 700 Kč/g, s čistým ziskem ve výši 100 Kč na každém gramu, a nejméně 126 kusů balení léčiva StopCold za částku 63 000 Kč, která obsahovala celkem 2 520 kusů tablet s obsahem 120 mg pseudoefedrinu v tabletě, to je celkem 302,40 g pseudoefedrinu, určených k výrobě dalších 222 gramů metamfetaminu (pervitinu),

na jaře roku 2020 v xxx a xxx prodal osobě, kterou znal jako Evženu K., v nejméně třech případech pervitin v celkovém množství 30 gramů za cenu 900 Kč/g, s čistým ziskem ve výši 300 Kč na každém gramu,

dne 25. 11. 2020 v xxx převzal od Petra O. 200 gramů pervitinu, za účelem jeho prodeje dosud neustanovenému odběrateli z Brna,

od jara roku 2020 do jara roku 2021 v xxx nejméně dvakrát společně s Petrem O. a v jednom případě sám na pokyn Petra O. dodal vždy po 100 gramech pervitinu, to je celkem nejméně 300 gramů pervitinu, Tomáši D.,

během jarních měsíců roku 2021 prodal v xxx Michalu T. celkem nejméně 300 gramů pervitinu za cenu 600 Kč/g,

během jarních měsíců roku 2021 prodal v Brně společně s Michalem T. celkem nejméně 200 gramů pervitinu za cenu 600 Kč/g nezjištěnému odběrateli,

od června roku 2020 do června roku 2021 prodával v xxx Danielu K. pervitin po 2 až 5 gramech a takto mu prodal celkem nejméně 50 gramů pervitinu za cenu 800 Kč/g, s čistým ziskem ve výši 200 Kč na každém gramu,

od ledna roku 2021 do června roku 2021 prodával v xxx Nikole Ž. pervitin po 1 gramu a takto jí prodal celkem nejméně 20 gramů pervitinu za cenu 600 Kč/g,

další pervitin o objemu 52 gramů přechovával za účelem jeho distribuce ve svém bydlišti,

v průběhu června roku 2021 převzal od Petra O. dalších nejméně 897 balení léčiva Efedrina Arena, která obsahovala celkem 8.970 kusů tablet s obsahem 50 mg efedrinu v tabletě, to je celkem 448,50 g efedrinu, určených k výrobě dalších 330 gramů metamfetaminu (pervitinu),

za účelem další výroby pervitinu ve svém bydlišti ukrýval dalších 65,61 gramů pseudoefedrinu a 288 tablet léčiva Cyrrus, určených k výrobě dalších 66 gramů metamfetaminu (pervitinu),

a takto se podílel společně s dalšími na výrobě a distribuci metamfetaminu (pervitinu) v celkovém množství nejméně 11 770 gramů, kdy pervitin prodával s čistým ziskem nejméně 100 Kč na každém gramu,

Martin K.

opakovaně sám či společně s Petrem O. jezdil do Polské republiky za účelem nákupu léčiv obchodních značek StopCold a Efedrina Arena s obsahem prekurzorů pseudoefedrinu a efedrinu, řádově v množstvích stovek a tisíců balení těchto léčiv a tato léčiva sám či se jmenovanými převážel na území České republiky, aby jich zde bylo zneužito k výrobě metamfetaminu (pervitinu),

od Petra O. přebíral léčiva obchodních značek StopCold a Efedrina Arena a další pomocné chemické látky (červený fosfor, kyselinu fosforečnou, jód, hydroxid sodný, toluen a další chemické látky) a laboratorní sklo a dle pokynu Petra O. tato léčiva vylupoval z blistrů a následně přepracovával na pervitin, a to nejméně ve varnách pervitinu instalovaných v domě Petra O. na ulici xxx v xxx, v bydlišti Bc. Jana H. na ulici xxx xxx a v bydlišti Martiny O. v xxx, kde sám či společně s Bc. Janem H. vyráběl z těchto léčiv pervitin v rádech stovek gramů na každý var, kdy tímto způsobem za uvedené období vyrobil nejméně 4 136 gramů pervitinu, který zčásti předal Petru O. a zčásti Bc. Janu H. za účelem jeho další distribuce,

od Petra O. převzal nejprve vzorek 20 gramů efedrinu a poté, kdy Petru O. potvrdil jeho kvalitu, převzal od Petra O. další dvě dodávky efedrinu o celkovém objemu 2 kg, ze kterého následně vyrobil nejméně 1 340 gramů metamfetaminu (pervitinu), který předal Petru O. za účelem jeho další distribuce,

v průběhu června roku 2021 převzal od Petra O. dalších nejméně 1 787 balení léčiva Efedrina Arena, která obsahovala celkem 17 870 kusů tablet s obsahem 50 mg efedrinu v tabletě, to je celkem 893,50 g efedrinu, a tyto tablety v xxx vylupoval, rozpouštěl a dále zpracovával v úmyslu vyrobit z nich dalších 658 gramů metamfetaminu (pervitinu),

za takto realizovanou výrobu pervitinu přebíral peněžní odměny a část takto vyrobeného pervitinu od Petra O. a Bc. Jana H.,

a takto se podílel společně s dalšími na výrobě a distribuci metamfetaminu (pervitinu) v celkovém množství nejméně 6 134 gramů,

kdy takto vyrobený pervitin následně prodávali Petr O. a Bc. Jan H. s čistým ziskem nejméně 300 Kč na každém gramu, o který se tyto dělili v různých poměrech,

Miroslav F.

od Bc. Jana H. přebíral léčiva obchodních značek StopCold a Efedrina Arena a zčásti další pomocné chemické látky (červený fosfor, kyselinu fosforečnou, jód, hydroxid sodný, toluen a další chemické látky) a laboratorní sklo a tyto látky na pokyn Bc. Jana H. následně přepracovával na pervitin, a to nejméně ve varnách pervitinu instalovaných v bydlišti Bc. Jana H. na ulici xxx v xxx a ve svém bydlišti na ulici

xxx v xxx, kde sám či společně s Bc. Janem H. vyráběl z těchto léčiv pervitin v rádech stovek gramů na každý var, kdy tímto způsobem za uvedené období vyrobil nejméně 1 320 gramů pervitinu, který předal Bc. Janu H. za účelem jeho další distribuce,

dle pokynů Bc. Jana H. od nezjištěných osob sám opatřoval další pomocné chemické látky (červený fosfor, kyselinu fosforečnou, jód, hydroxid sodný, toluen a další chemické látky) potřebné k výrobě pervitinu,

od Bc. Jana H. převzal celkem čtyři dodávky efedrinu o celkovém objemu 4 kg, ze kterých na pokyn jmenovaného nejprve v místě svého bydliště v xxx na ulici xxx a později v místě bydliště Bc. Jana H. v xxx na ulici xxx vyrobil nejméně 2 680 gramů metamfetaminu (pervitinu), který následně předal Bc. Janu H. za účelem jeho další distribuce,

za takto realizovanou výrobu pervitinu přebíral peněžní odměny a část takto vyrobeného pervitinu v množství kolem 20 gramů za každý jím realizovaný var od Bc. Jana H.,

část takto vyrobeného pervitinu podal ke konzumaci své družce Veronice F., zčásti prodal dalším osobám a zčásti užil pro vlastní potřebu,

další suroviny a laboratorní vybavení k výrobě pervitinu ukrýval v místě svého bydliště v xxx,

a takto se podílel na výrobě a distribuci metamfetaminu (pervitinu) v celkovém množství nejméně 4 000 gramů,

kdy takto vyrobený pervitin následně prodával Bc. Jan H. s čistým ziskem nejméně 100 Kč na každém gramu,

Dominika Elizabeth B.

na základě pokynu Petra O. od něj nejméně od měsíce listopadu 2020 v pravidelných intervalech přebírala pervitin v rádech stovek gramů v jednotlivých případech, který obratem předávala dalším dosud neustanoveným odběratelům vystupujícím pod jmény Hanys, Jírka a další za částku 650 až 700 Kč/g, kdy takto, mimo jiné, prodala Janu V., nar.

xxx, v prosinci 2020 nejméně 200 gramů pervitinu za částku 130 000 Kč a do 11. 1. 2020 prodala Janu V. dalších 120 gramů pervitinu za nezjištěnou částku,

za tuto činnost přebírala od Petra O. část výnosů z prodeje pervitinu a sama užívala výnosů z další distribuce pervitinu Petrem O.,

a takto se podílela společně s dalšími na distribuci metamfetaminu (pervitinu) v celkovém množství nejméně 320 gramů,

Bc. Ivana G.,

za účelem usnadnění a zastření páchání výše popsaného jednání ostatních obžalovaných prostřednictvím obchodní společnosti xxx, jako jednatelka této společnosti opakovaně opatřovala chemické látky a další věci nezbytné k opakované výrobě metamfetaminu, které následně předávala Bc. Janu H., ačkoli věděla, že jmenovaný tyto věci použije za součinnosti s obžalovanými Petrem O., Martinem K. a Miroslavem F. k ilegální výrobě pervitinu, kdy takto nejméně

dne 21. 4. 2020 u společnosti MACH CHEMIKÁLIE s.r.o., objednala a následně odebrala 6 balení kyseliny fosforečné 85% o objemu 1000 ml za celkovou částku 890 Kč,

dne 27. 4. 2020 u společnosti MERCI s.r.o., objednala a následně odebrala 3 balení jódu resublimovaného o objemu 500 g za celkovou částku 6 861 Kč,

dne 18. 11. 2020 u společnosti MACH CHEMIKÁLIE s.r.o., objednala a následně odebrala 4 balení kyseliny fosforečná 85% o objemu 1000 ml za celkovou částku 660 Kč,

dne 14. 4. 2021 u společnosti ALZA.CZ a.s., zakoupila kuchyňskou váhu zn. TESCOMA za částku cca 800 Kč,

dne 23. 4. 2021 u společnosti MERCI s.r.o., objednala a následně odebrala 2 balení jódu resublimovaného o objemu 500 g za celkovou částku 4 717 Kč,

dne 27. 5. 2021 nejprve u dosud nezjištěné osoby zjišťovala možnost nákupu 20 litrů technického benzínu a 20 litrů toluenu a následně možnost nákupu stejných chemických látek zjišťovala u společnosti Barvy a laky Hostivař a.s., zastoupené Kateřinou P.,

dne 29. 6. 2021 u společnosti MERCI s.r.o., objednala 2 balení jódu resublimovaného o objemu 500 g za celkovou částku 4 717 Kč, k jejímuž převzetí již nedošlo, neboť zásilka byla téhož dne kurýrem vydána dle ustanovení § 78 tr. ř. policejnímu orgánu,

kdy za využití těchto chemických látek (zejména jódu) obžalovaný Bc. Jan H. prostřednictvím dalších osob vyrobil nejméně 1 841 gramů metamfetaminu hydrochloridu, a dalších 736 gramů metamfetaminu hydrochloridu vyrobit hodlal,

jménem společnosti xxx pořídila rušičku a vyhledávač pasivního signálu, které předala Bc. Janu H., aby tento za pomoci těchto věcí mohl zastírat a zabránit odhalení jím a ostatními páchané trestné činnosti,

osobně se opakovaně účastnila předání psychotropní látky metamfetamin (pervitin) Bc. Janem H. odběrateli Petru N.,

a takto se jako pomocník účastnila společně s dalšími na výrobě a distribuci metamfetaminu (pervitinu) v celkovém množství nejméně 1 841 gramů,

příčemž metamfetamin je zařazen jako psychotropní látka v příloze č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, a v Seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách,

a pseudoefedrin/efedrin je uveden jako prekurzor sloužící k výrobě metamfetaminu (pervitinu) v příloze č. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 i nařízení Rady (ES) č. 111/2005,

2)

Bc. Ivana G.

nejméně od měsíce listopadu 2019 do 29. 6. 2021 na území České republiky, a to zejména v xxx či jinde se záměrem ukrýt finanční prostředky, které byly výnosy z trestné činnosti páchané Bc. Janem H. tím, že opatroval léčiva obsahující pseudoefedrin a efedrin, jakož i samotný efedrin, ze kterých následně společně s obžalovanými Petrem O., Martinem K. a Miroslavem F. ilegálně vyráběli pervitin a tento následně prodávali na území České republiky v objemových řádech stovek gramů v jednotlivých případech, srozuměna s tím, že finanční prostředky, které jí Bc. Jan H. předává, pocházejí z uvedené trestné činnosti, což bylo Bc. Ivaně G., jako družce Bc. Jana H. a současně jednatele společnosti xxx, zřejmé ze způsobu i obsahu komunikace s Bc. Janem H., z jeho aktuálních výdělkových poměrů, s nimiž byla Bc. Ivana G. obeznámena, zejména s tím, že Jan H. nemá jakýkoliv legální zdroj příjmů a v neposlední řadě rovněž z toho, že byla Bc. Ivana G. sama opakovaně přítomna předávání návykové látky pervitin Petru N. a přebírání plateb za tuto látku Bc. Janem H., jí muselo být zřejmé, že finanční prostředky významně přesahující částku 1 000 000 Kč, pochází z nelegální výroby a distribuce pervitinu provozované obžalovanými a takto nejméně dle pokynů a na žádost Bc. Jana H.

převedla Bc. Ivana G. do vlastnictví obchodní korporace xxx dne 7. 5. 2020 osobní motorové vozidlo tovární značky VW AMAROK, hnědé barvy, registrační značky: xxx v hodnotě 363 000 Kč, které zakoupil za výnosy z prodeje pervitinu Bc. Jan H. od Petra O.,

zakoupila Bc. Ivana G. jménem obchodní korporace xxx dne 5. 9. 2020 motocykl tovární značky KAWASAKI Z 900, bílé barvy, registrační značky: xxx, přičemž kupní cenu ve výši 239 900 Kč za účelem pořízení motocyklu převzala od Bc. Jana H.,

finanční prostředky ve výši 300 000 Kč, které Bc. Ivana G. převzala od Bc. Jana H. dne 28. 12. 2020 vložila na bankovní účet společnosti xxx následně je dne 4. 1. 2021 převedla na svůj soukromý účet, ze kterého je obratem v hotovosti vybrala a spotřebovala společně s Bc. Janem H.,

od září roku 2020 do května roku 2021 za peníze převzaté od Bc. Jana H. nakoupila jménem společnosti xxx další vybavení na motorku (boty, oděvy, stojan, tlumič apod.) v hodnotě 30 121 Kč a tyto věci zanesla účetně do majetku společnosti xxx,

17. 8. 2020 převzala od Bc. Jana H. částku 133 600 Kč, kterou vložila na bankovní účet jí ovládané společnosti xxx a jménem této společnosti zakoupila pro Bc. Jana H. čtyřkolku značky Suzuki Borile Borylta a tuto zanesla účetně do majetku společnosti xxx,

11. 5. 2020 převzala od Bc. Jana H. částku 61 068 Kč, kterou vložila na bankovní účet jí ovládané společnosti xxx a jménem této společnosti zakoupila pro Bc. Jana H. zahradní traktor s plachtou a tento zanesla účetně do majetku společnosti xxx,

od května roku 2020 do dubna roku 2021 přebírala od Bc. Jana H. hotovost v různých výších, kterou průběžně vkládala na bankovní účet jí ovládané společnosti xxx a jménem této společnosti nakupovala pro Bc. Jana H. různé věci (vysokotlaký čistič, telefon Apple iPhone, oděvy, počítač, hodinky, tablet, stavební materiál apod.) v celkové hodnotě nejméně 129 800 Kč a tyto věci zanesla účetně do majetku společnosti xxx,

od března do května roku 2021 přebírala od Bc. Jana H. hotovost v různých výších, kterou průběžně vkládala na bankovní účet jí ovládané společnosti xxx a jménem této společnosti zakoupila pro Bc. Jana H. brokovnici, televizor a topinkovač v celkové hodnotě nejméně 38 800 Kč a tyto věci zanesla účetně do majetku společnosti xxx,

od listopadu roku 2019 do dubna roku 2021 přebírala od Bc. Jana H. hotovost v různých výších, kterou průběžně vkládala na svůj vlastní bankovní účet vedený pod číslem xxx a z tohoto prostředky za účelem zastření jejich původu převáděla na bankovní účet matky Bc. Jana H. číslo xxx, který tento ovládal a takto převedla více než 200 000 Kč,

kdy takto činila od počátku ve snaze zastřít původ peněz opatřených Bc. Janem H., 3)

Petr O. sám

od nezjištěného dne roku 2021 na půdě a v garáži, které jsou součástí jím vlastněného domu na adrese xxx v xxx, který užíval, tento ukrýval plně funkční a strelbyschopný upravený osmiranný revolver 6 mm ME Flobert 4“ zn. KORA BRNO,

ráže .22, výrobního čísla 201377, u kterého byla nezjištěnou osobou odstraněna zadní část hlavně a původní, krátký revolverový válec byl prodloužen nástavcem tak, aby do něj šlo nabít a z něj vystřelit různé náboje ráže .22 s okrajovým zápalem, a omezeně funkční, avšak střelbyschopný, upravený sedmiranný revolver Nagant M1895, ráže 7,62 mm Nagant, výrobního čísla 43696, u kterého byl nezjištěnou osobou revolverový válec zkrácen na délku cca 36 mm, nábojové komory válce byly převrtány a vyvločkovány pro střelbu náboji ráže 7,65 Browning, a dále ukrýval 8 ks střelbyschopných vojenských nábojů vzor 59 se střelou s ocelovým jádrem, ráže 7,62x54 R, a 142 ks střelbyschopných nábojů ráže .22 Long Rifle, a takto učinil se záměrem střelné zbraně a náboje si obstarat a tyto přechovávat, aniž by disponoval příslušným povolením k nákupu střelné zbraně, ačkoli nebyl držitelem zbrojního průkazu ani zbrojní licence a jednal tak v rozporu s ustanovením § 8 a § 9 zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, kdy shora popsané zbraně jsou dle ustanovení § 4 a § 5 zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, zbraněmi kategorie A a B a zbraně a střelivo držel a ukrýval až do dne 29. 6. 2021, kdy byly tyto věci zajištěny při domovní prohlídce realizované policejním orgánem Policie České republiky, Národní protidrogové centrály, expozitury Ostrava,

4)

obžalovaný Bc. Jan H. sám

nezjištěného dne na počátku měsíce října roku 2020 převzal v xxx od Petra N., nar. xxx, do zástavy oproti půjčce částky 30.000 Kč, plně funkční a střelbyschopný samopal vzor 61 „Škorpion“, ráže 7,65 Browning, výrobního čísla pouzdra závěru S2861, se dvěma zásobníky s kapacitou 20 ks nábojů ráže 7,65 Browning a 60 kusů nábojů ráže 7,65 Browning, tuzemského výrobce Sellier & Bellot Vlašim, a tyto věci převezl do místa svého bydliště na ulici xxx v xxx, kde zbraň i náboje ukryl v kotelně uvedeného domu, a takto učinil se záměrem střelnou zbraň a náboje si obstarat, aniž by disponoval příslušným povolením k nákupu střelné zbraně, ačkoli nebyl držitelem zbrojního průkazu ani zbrojní licence a jednal tak v rozporu s ustanovením § 8 a § 9 zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, kdy shora popsaná zbraň je dle ustanovení § 4 zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, zbraní kategorie A, a zbraň a střelivo držel a ukrýval až do dne 29. 6. 2021, kdy byly tyto věci zajištěny při domovní prohlídce realizované policejním orgánem Policie České republiky, Národní protidrogové centrály, expozitury Ostrava.

2. Rozsudek soudu prvního stupně nabyt právní moci pouze ohledně obžalovaných Martina K. a Dominiky Elizabeth B., neboť do části týkající se obžalovaných Petra O., Miroslava F., Bc. Ivany G. a Bc. Jana H. byla proti rozsudku v zákonné lhůtě podána odvolání státním zástupcem a obžalovanými Miroslavem F., Bc. Janem H. a Bc. Ivanou G.
3. Státní zástupce podal odvolání v neprospěch obžalovaného Petra O., neboť soud prvního stupně porušil zákon, když obžalovanému O. uložil vedle peněžitého trestu i trest propadnutí části majetku, což zákon neumožňuje. Propadnutí části majetku je totiž pouze jednou z forem ukládání trestu propadnutí majetku, nikoli samostatnou právní kategorií. Uložil-li tedy nalézací soud obžalovanému správně trest propadnutí části majetku, již současně nemohl obžalovanému uložit i trest peněžitý. Současně také nalézací soud nijak nezduvodnil výrok o počtu a výměře denních sazeb peněžitého trestu, jakkoli je tato námitka s ohledem na nezákonnost uložení peněžitého trestu v zásadě nadbytečná. Ve vztahu k podmínkám uložení trestu propadnutí majetku pak státní zástupce zdůrazňuje, že pro závěr o uložení uvedeného trestu není významné, zda majetek, na nějž má tato majetková sankce dopadat, byl nabyt z výnosů z trestné činnosti. Dle státního zástupce nelze dále přehlížet, že majetkový prospěch vyčíslený v případě obžalovaného O. soudem prvního stupně ve

výši kolem 3,5 milionu korun je pouze částí celkově získaného prospěchu i dalších osob účastnících se na páčání trestné činnosti. Vzhledem k tomu, že jsou v případě obžalovaného O. vedle snahy získat trestnou činností majetkový prospěch splněny všechny další podmínky pro uložení trestu propadnutí majetku (závažnost spáchané trestné činnosti, více než desetinásobné překročení hranice velkého rozsahu, skladování prekurzoru a výroba drog v zajištěných nemovitostech, řídicí postavení obžalovaného ve skupině), jehož není nezbytně třeba k uspokojování životních potřeb obžalovaného nebo osob, o jejichž výživu nebo výchovu je obžalovaný podle zákona povinen pečovat, je státním zástupcem navrhováno, aby při nezměněném výroku o vině, o trestu odnětí svobody a trestu propadnutí věci, odvolací soud zrušil výrok o peněžitém trestu a propadnutí části majetku a obžalovanému uložil trest propadnutí části majetku specifikovaného již v napadeném rozsudku a doplněného o zajištěné nemovitosti. Pokud by soud tento návrh neakceptoval, státní zástupce navrhuje zvýšení trestu odnětí svobody, a to nejméně na 10 let se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou.

4. V případě obžalovaného Miroslava F. státní zástupce v odvolání podaném v neprospěch obžalovaného poukazuje na to, že krajský soud sice uložil souhrnný trest za současného zrušení výroku o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Ostravě ze dne 4. 11. 2021, sp. zn. 8 T 79/2021, avšak při ukládání tohoto trestu nebylo postupováno dle věty čtvrté ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku, neboť v rámci souhrnného trestu nebyl uložen i trest propadnutí věci, který byl obžalovanému uložen uvedeným trestním příkazem. Státní zástupce tedy navrhuje, aby odvolací soud při nezměněných výrocích o vině a trestech doplnil výrok o souhrnném trestu o trest propadnutí věci z trestního příkazu Okresního soudu v Ostravě ze dne 4. 11. 2021, sp. zn. 8 T 79/2021.
5. V další části odůvodnění odvolání podaného v neprospěch obžalované Bc. Ivany G. státní zástupce poukazuje na zásadní rozdíl v přístupu jednotlivých obžalovaných, kdy obžalovaná Bc. G. prohlásila vinu teprve před koncem dokazování, kdežto obžalovaný Bc. Jan H. se doznal k trestné činnosti již od počátku a pomohl usvědčit ostatní obžalované. Zcela jiná je i situace u obžalovaných Petra O., již odsouzených Dominiky Elizabeth B. a Martina K., kteří vinu prohlásili v momentě trestním řádem předpokládaném. U obžalované Bc. G. tak jde o zjevný kalkul, nikoliv projev vnitřního postoje k vytýkané trestné činnosti. Obžalovaná projednávaným jednáním naplnila znaky dvou zločinů, které páchala ze ziskuchtivosti po dlouhou dobu, přičemž u ní absentuje i projev jakékoliv lítosti. Byť je přes uvedené výtky státní zástupce srovnán s uložením trestu pod dolní hranicí zákonné trestní sazby, konkrétně uložený trest je však extrémně mírným. Obžalované byl totiž uložen mnohem nižší trest než spolupracujícímu obviněnému stíhanému ve stejné trestní sazbě. Uložený trest je mírný i v porovnání s tresty, které byly uloženy obžalovaným O. a K., kteří vinu prohlásili v okamžiku zákonem předpokládaném, což platí i o nepoměru k trestu uloženému odsouzené B. Vzhledem k tomu, že obžalovaná Bc. G. trestnou činnost páchala s plným vědomím toho, na jakém jednání se podílí, a její jednání bylo motivováno sobeckou snahou sebe obohatit, navrhuje státní zástupce, aby odvolací soud v jejím případě při nezměněném výroku o vině a trestu propadnutí věci zrušil výrok o trestu odnětí svobody a obžalované uložil úhrnný trest odnětí svobody v trvání 5 let a 6 měsíců, pro jehož výkon necht' je obžalovaná zařazena do věznice s ostrahou.
6. Obžalovaný Miroslav F. směřuje svoje odvolání jak do výroku o vině, tak i do výroku o uložených trestech. Trvá na své výpovědi, v níž doznal pouze výrobu maximálně 1 320 g pervitinu. Jako nepravdivé označuje tvrzení spoluobžalovaného H., že od něj měl převzít 4 kg efedrinu. H. se zřejmě snaží krýt jinou osobu, která pro něj pervitin také vyráběla. H. totiž disponoval i jiným pervitinem, než který pro něj obžalovaný vyrobil. Je-li dle nalézacího soudu tvrzení H. nepřímou dovozováno z četnosti jízd

obžalovaného do místa bydliště H., jedná se o úvahu nesprávnou, neboť obžalovaný k H. jezdil nejen z důvodu výroby pervitinu, což ve své výpovědi z přípravného řízení potvrdil i sám H. Navíc každý z „varů“ byl prováděn na vícekrát. Věrohodnost H. také dle obžalovaného výrazně snižují jeho lživá tvrzení v trestních věcech vedených u Okresního soudu v Olomouci pod sp. zn. 4 T 60/2013 nebo u Okresního soudu v Bruntále pod sp. zn. 66 T 189/2013. Samotný výrok rozsudku pak trpí vadou nepřezkoumatelnosti, neboť zde absentuje jakýkoliv časový údaj vymezující dobu páchání trestné činnosti. V popisu skutkových zjištění dále neodpovídá údaj o výrobě 2 680 g metamfetaminu v místě bydliště obžalovaného H. v xxx, na ulici xxx, což by však mělo být místo faktického bydliště spoluobžalovaného Martina K., avšak nikoliv v xxx, ale v xxx. Závěrem tedy obžalovaný navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek ve vztahu k němu zrušil ve výroku o vině i o trestu, obžalovaného uznal vinným toliko trestným činem dle § 238 odst. 1, odst. 2 písm.

c) tr. zákoníku a uložil mu trest odnětí svobody v trvání čtyř roků se zařazením do věznice s ostrahou. V případě, že by výrok o vině byl shledán správným, necht' je mu za užití § 58 tr. zákoníku uložen trest odnětí svobody ve stejné výměře. V reakci na odvolání státního zástupce dále obžalovaný požaduje, aby v případě, že soud prvního stupně neprovedl důkaz spisem Okresního soudu v Ostravě, sp. zn. 8 T 79/2021, odvolací soud sám doplnil dokazování tímto spisem, pokud věc nezruší a nevrátí krajskému soudu k novému projednání. Státní zástupce by také měl specifikovat věc, kterou navrhuje propadnout. V replice k tvrzení státního zástupce, že všechny důkazy byly vyhodnoceny maximálně ve prospěch obžalovaného, oponuje, že v jeho neprospěch vyznívá pouze výpověď obžalovaného H. Jiné důkazy viny obžalovaného v rozsahu určeném krajským soudem neprokazují. K trestné činnosti byl obžalovaný sveden H., stejně jako H. tvrdí, že byl sveden O. A pokud je státním zástupcem konstatován O. největší podíl na spáchané trestné činnosti, pak podobný trest uložený obžalovanému F. rozhodně nevyjadřuje odlišnou míru účasti jednotlivých obžalovaných na vytýkaném jednání.

7. Odvolání proti uvedenému rozsudku podala také obžalovaná Bc. Ivana G. s tím, že opravným prostředkem napadá pouze výrok o trestu. V úvodu písemně zpracovaného odvolání obžalovaná zdůrazňuje, že prohlášení viny učinila při začátku druhého hlavního líčení ještě před započítáním dokazování, nikoliv před koncem dokazování, jak uvádí státní zástupce ve svém odvolání. Obžalovaná opakuje, že příčinou jejího jednání byla snaha pomoci jejímu příteli Janu H., nikoliv však v páchání trestné činnosti, ale naopak v tom, aby začal vést řádný život. Teprve v průběhu trestního řízení postupně zjišťovala rozsah a závažnost trestné činnosti. Po celou dobu jí totiž obžalovaný H. tvrdil, že musí pouze dořešit některé záležitosti z minulosti. Obžalovaná zdůrazňuje, že neměla ponětí o žádných detailech ani rozsahu trestné činnosti a svoji vinu spatřuje pouze v tom, že neměla dostatek síly odpoutat se od obžalovaného H. Svě pochybení v celém rozsahu uznala, avšak nemůže souhlasit s tvrzením státního zástupce, že vše činila ze ziskuchtivosti. Obžalovaná akcentuje, že uložený trest je hluboko pod spodní hranicí zákonné trestní sazby stanovené pro jednání kladené jí za vinu, když soud prvního stupně zohlednil okolnosti případu, zejména míru zapojení jednotlivých obžalovaných a jejich postoj. Přesto však má za to, že soud měl využít ustanovení § 58 odst. 5 tr. zákoníku (zde je chybně uvedeno trestního řádu a myšlen je zřejmě odst. 6 cit. ustanovení aktuálního znění trestního zákoníku) a rozhodnout o tom, že se obžalovaná odsuzuje k podmíněnému trestu odnětí svobody v maximální možné výměře za současného stanovení dohledu probačního úředníka ve spojení s citelným peněžitým trestem a zákazem činnosti v oblasti jejího podnikání. Tento trest by měl mnohem výchovnější efekt, než nepodmíněný trest odnětí svobody. Pokud státní zástupce v podaném odvolání naopak namítá nepřiměřenou mírnost uloženého trestu ve vztahu ke spoluobžalovaným O. a K. s akcentem na benefit dřívějšího

prohlášení jejich viny, pak tato skutečnost není jediným stěžejním podkladem pro stanovení výše trestu. Nadto oba jmenovaní trestnou činností páchali přímým jednáním, kdežto obžalovaná byla obviněna toliko z pomoci k takovému jednání, což musí být zohledněno i ve výši ukládaného trestu dle zásady proporcionality a přiměřenosti. Obžalovaná připomíná, že je osobou dosud soudně netrestanou, která podniká v oboru celostní medicíny a snaží se lidem všemožně pomáhat se zlepšením jejich zdravotního stavu. Obžalovaná je připravena své jednání odčinit způsobem, který by byl prospěšný pro celou společnost, nechce být přítěží, kdy by společnost musela vynakládat další prostředky na její pobyt v nápravném zařízení. V jejím případě není nutno chránit společnost před její osobou nuceným držením ve věznicí, když je zcela zjevné, že se obžalovaná již další trestné činnosti dopouštět nebude. Obžalovaná je zapojena do řady charitativních projektů, které buď sama organizuje či jiným způsobem podporuje, je také aktivně činná v místní samosprávě. Pořádá naučné, sportovní i zábavné akce pro děti i dospělé, stará se o svého xxxletého syna a nemocného otce. Důkazem jejího širokého záběru je množství jejích podporovatelů, což dokládá v příloze odvolání. Závěrem tedy navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a obžalované uložil alternativní trest nespojený s přímým výkonem odnětí svobody.

8. Obžalovaný Bc. Jan H. své odvolání zdůvodnil písemně jednak sám a dále prostřednictvím své obhájkyne. V odůvodnění odvolání zpracovaného obhájkyňou obžalovaného je namítáno, že prvoinstanční soud náležitě nezohlednil principy vztahující se k otázce ukládání trestů zejména z pohledu zásady proporcionality, přiměřenosti a legitimního očekávání. Soudem tak nebylo dostatečně přihlédnuto ke konzistentnosti výpovědí obžalovaného, který měl od počátku trestního řízení na své protiprávní jednání a jeho následky náhled a sebereflexi. Nadto mu bylo přiznáno postavení spolupracujícího obviněného, přičemž obžalovaný v přípravném řízení ani v hlavním líčení neporušil své závazky vyplývající mu z tohoto postavení. Soud prvního stupně tedy dostatečně nevyhodnotil fakt, že obžalovaný velmi významně přispěl k objasnění nejen mu vytýkané trestné činnosti, nýbrž i trestné činnosti dalších osob v jiných trestních věcech. Obžalovaný v rámci svého doznání objasnil roli ostatních osob v celém procesu, včetně rozsahu spáchané trestné činnosti. Zohledněno by dále mělo být i to, že obžalovaný nebyl organizátorem či iniciátorem trestné činnosti, které lituje, má na ni náhled a sebereflexi, což otvírá prostor k úvahám o mimořádném snížení trestu odnětí svobody minimálně v rozmezí 3 až 5 let či níže, včetně možného zvážení uložení podmíněného trestu s přiměřenou zkušební dobou s dohledem probační a mediační služby spolu s uložením dalších povinností a omezení. Takovým postupem by byl zachován požadavek spravedlivé rovnováhy mezi omezením práva na osobní svobodu na straně jedné a veřejným zájmem na stíhání a potrestání obžalovaného na straně druhé. Obžalovaný písemně kontaktoval probační a mediační službu a zavázal se dodržovat veškerá stanovená omezení. Obžalovaný má zajištěno zaměstnání, bude hradit veškeré své závazky a pečovat o svoji matku a otčíma. Závěrem je tedy navrhováno, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil ve výroku o trestu a sám ve věci rozhodl, případně aby věc vrátil soudu prvního stupně k novému rozhodnutí.
9. Obžalovaný sám v písemně zpracovaném odvolání poukazuje na to, že velmi významně přispěl k objasnění trestných činů spáchaných jinými osobami i trestných činů spáchaných příslušníky ozbrojených složek. Od prvního okamžiku také přispěl k objasnění trestné činnosti skupiny řízené Petrem O. Kontaktoval také probační a mediační službu s nabídkou spolupráce. Doložil rovněž lékařskou zprávu o nemoci své matky a je si vědom, že dříve či později bude jediný, kdo o ni bude moci pečovat. Obžalovaný má dále obavu z ohrožení jeho osoby v důsledku spolupráce s orgány činnými v trestním řízení. Je si dobře vědom spáchaného jednání, nicméně s ohledem na jím uvedené argumenty považuje za přiměřený trest odnětí svobody v trvání 3 až 5 let, jehož výkon by byl podmíněně odložen na

zkušební dobu v trvání 6 let s dohledem, aby prokázal polepšení a mohl dál spolupracovat s orgány činnými v trestním řízení.

10. Věc byla předložena Vrchnímu soudu v Olomouci jako soudu odvolacímu v souladu s ustanovením § 252 tr. ř. Odvolací soud zjistil, že odvolání byla podána oprávněnými osobami podle § 246 odst. 1 písm. a), b) tr. ř., v zákonné lhůtě podle § 248 odst. 1 tr. ř., přičemž podaná odvolání splňují i náležitosti § 249 odst. 1, odst. 2 tr. ř. Odvolací soud tak neshledal podmínky pro rozhodnutí o zamítnutí či odmítnutí odvolání podle § 253 odst. 1, odst. 3 tr. ř. a k jejich projednání nařídil veřejné zasedání.
11. Intervenující státní zástupkyně u veřejného zasedání před odvolacím soudem shrnula podstatné body odvolání ve shodě s jeho písemným vyhotovením. K odvolání obžalovaného Bc. Jana H. dále uvedla, že při ukládání trestu bylo maximálně zohledněno, že vypovídal jako spolupracující obviněný, nicméně vzhledem k rozsahu trestné činnosti, kterou spáchal ve zkušební době podmíněného odsouzení a jeho předchozím odsouzením, těžko může očekávat uložení mírnějšího trestu odnětí svobody. Formální vady výroku o vině namítané obžalovaným F. mohou být v odvolacím řízení napraveny, nicméně jinak jeho odvolání směřuje do způsobu hodnocení důkazů soudem prvního stupně, které státní zástupkyně shledává zákonným. Pokud jde o odvolání obžalované Bc. Ivany G., pak s ohledem na všechny okolnosti případu, dobu páčání trestné činnosti není prostor pro ukládání podmíněného trestu. Uložený trest se již tak ocitá výrazně pod hranicí trestní sazby, přesto, že obžalované byl ukládán úhrnný trest pro dva zločiny.
12. Obhájce obžalovaného Petra O. k odvolání státního zástupce uvedl, že krajský soud měl spíše než trest propadnutí části majetku na mysli uložení trestu propadnutí věci, který lze uložit spolu s peněžitým trestem. Pokud je v podaném odvolání zmíněn nepoměr mezi výměrou peněžitého trestu a výší prospěchu obžalovaného, je přehlíženo, že celkový zisk okolo 3,3 mil. Kč se vztahuje k celkově vyrobenému pervitinu všemi členy skupiny, nikoli pouze obžalovaným O. Zajištěné nemovitosti, které obžalovaný nabyl formou dědictví ještě před trestnou činností, mají výrazně vyšší hodnotu než dosažený prospěch, takže uložení navrhovaného trestu by bylo nepřiměřeně přísné, kdy je třeba zohlednit i prohlášení viny obžalovaným. Obhájkyně obžalovaného Bc. Jana H. zrekapitulovala podané odvolání ve shodě s jeho písemným vyhotovením stejně jako obžalovaný Bc. H. ve vztahu k jeho doplnku odvolání z 12. 12. 2022. Obhájce obžalovaného Miroslava F. rovněž shrnul podstatné body písemně zpracovaného odvolání, včetně písemného vyjádření k odvolání státního zástupce. Obhájkyně obžalované Bc. Ivany G. v základu odkázala na písemně zpracované odvolání, přičemž zdůraznila dosavadní beztrestnost obžalované, která vede spořádaný rodinný a pracovní život. Pečuje o svého xxxletého syna a aktivně se zapojuje do veřejného života ve městě xxx, věnuje se charitativní činnosti. Obžalovaná je tedy společností nadmíru prospěšná, takže účel trestu dostatečně zajistí podmíněný trest odnětí svobody spolu s trestem peněžitým.
13. Vrchní soud ve veřejném zasedání provedl dokazování doplňujícími výslechy obžalovaných O., Bc. H. a F. Obžalovaný Petr O. sdělil, že zajištěné nemovitosti nabyl z dědictví v celkovém rozsahu okolo 28 mil. Kč, do něhož byly zahrnuty ještě další movité věci, jako motorová vozidla, obytný vůz a finanční prostředky. Část polností z dědictví prodal a z prodeje zakoupil rodinný dům v xxx na ulici xxx a rozjel firmu. Nemovitosti na ulici xxx a xxx pronajímá, nájemné činí celkově okolo 100 000 Kč měsíčně. Dům v xxx užívá jeho bývalá manželka s jejích dcerou.
14. V souvislosti s výpovědí obžalovaného byly postupem podle § 213 odst. 1 tr. ř. provedeny listinné důkazy vztahující se k nabývacím titulům zajištěných nemovitostí (protokol sepsaný notářem ve věci pod sp. zn. 99 D 2987/2018 z 23. 1. 2019, usnesení Okresního soudu v Ostravě, sp. zn. 99 D 2987/2018, ze dne 23. 1. 2019, kupní smlouva o převodu

nemovitých věcí ze dne 13. 1. 2020, kupní smlouva o převodu nemovitých věcí ze dne 22. 1. 2020).

15. Obžalovaný Bc. Jan H. v doplňující výpovědi před odvolacím soudem rozdělil spolupráci s obžalovaným Miroslavem F. na výrobě pervitinu do třech úseků. Nejprve v jarních měsících roku 2020 obžalovaný F. vyráběl z léků StopCold, které obžalovanému zbyly z předchozí činnosti. K množství vyrobeného pervitinu se však již nedokázal vyjádřit, mohlo se jednat o jeden kilogram. Následně byl obžalovaný osloven svědkem P., který mu nabídl dodávky efedrinu ve větším množství. První dvě dodávky si převzal obžalovaný O. a z dalších vyráběl v letních měsících roku 2020 pervitin obžalovaný F. Jednalo se nejméně o 4 kg efedrinu, přičemž z jednoho kg se vyrobilo 670 g pervitinu. Po skončení dodávek efedrinu od P. byla pauza asi půl roku, možná i víc. Pak obžalovaný F. začal vyrábět pervitin z léku Efedrina Arena a vyrobil okolo 880 až jednoho kilogramu pervitinu.
16. Obžalovaný Miroslav F. ve veřejném zasedání vypověděl, že zpočátku mu H. dal 20 g efedrinu, z čehož vyrobil asi 5 g pervitinu. Následně pervitinu dvakrát vyráběl u sebe doma z efedrinu, H. chtěl pokaždé 100 g pervitinu, co bylo navíc, mohl si nechat. Další dva vary se odehrály u H. na zahradě, ale výtěžnost klesala. Z celkového množství okolo 1 kg efedrinu se vyrobilo asi 400 g pervitinu. Potom byla zhruba asi tři čtvrtě roku dlouhá pauza, než ho H. znovu oslovil k výrobě z léku Efedrina Arena. Z tohoto vyrobil ve čtyřech případech vždy po 220 g. Z léku StopCold nevyrobil.
17. Dokazování bylo dále doplněno listinnými důkazy, a to spisem Okresního soudu v Ostravě, sp. zn. 8 T 79/2021, rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 14. 6. 2022, č. j. 70 T 35/2022-271, rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 9. 2022, č. j. 6 To 365/2022-299, rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 23. 10. 2013, č. j. 66 T 189/2013-340, usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 1. 2014, sp. zn. 4 To 319/2013, a rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 15. 9. 2014, č. j. 15 T 141/2014-358. K příloze podaného odvolání obžalovaná Bc. G. sdělila, že se jedná o e-mailové zprávy, které byly poslány její obhájkyní JUDr. Glogarové, originály s podpisy nemá.
18. Po takto doplněném dokazování státní zástupkyně navrhla, aby byl podle § 258 odst. 1 písm. d), e), odst. 2 tr. ř. napadený rozsudek k odvolání obžalovaného F. zrušen zcela a v případě obžalovaného O. ve výroku o trestu. Obžalovanému Petru O. navrhla uložit souhrnný trest odnětí svobody v trvání 8 let nepodmíněně se zařazením do věznice s ostrahou, dále trest propadnutí majetku, resp. jeho části, a to jednak v rozsahu citovaném v napadeném rozsudku spolu s jeho doplněním o zajištění nemovitosti s tím, že konkrétní rozsah tohoto doplnění z hlediska adekvátnosti a přiměřenosti ponechává na úvaze soudu. Současně by měly být ve stejném rozsahu ponechány i výroky o trestech propadnutí věci. V případě obžalovaného Miroslava F. navrhla uložit dle rozsudku krajského soudu souhrnný trest odnětí svobody v trvání 8 let a 6 měsíců se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou, peněžitý trest, trest zákazu činnosti a propadnutí věci s tím, aby byl trest propadnutí věci ještě rozšířen o motorové vozidlo z předchozího rozhodnutí, tak, jak je uvedeno v písemném odůvodnění odvolání. V případě obžalované Bc. G. navrhla, aby byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 5 let a 6 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou a aby byl shodně s nalézacím soudem uložen i trest propadnutí věci podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Odvolání obžalovaných Bc. H. a Bc. G. navrhla zamítnout s tím, aby v ostatních výrocích zůstal napadený rozsudek nezměněn.
19. Obhájce obžalovaného O. navrhl odvolání státního zástupce zamítnout. Obhájkyně obžalovaného Bc. H. navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil ve výroku o trestu a sám ve věci rozhodl, příp. aby věc vrátil krajskému soudu k novému rozhodnutí.

Dle obhájce obžalovaného F. by měl být napadený rozsudek ohledně obžalovaného zrušen v celém rozsahu a obžalovaný by měl být uznán vinným pouze podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku s trestem odnětí svobody v trvání 4 let spolu s tresty, které obžalovanému již byly krajským soudem uloženy. Obhájkyň obžalované Bc. G. navrhla, aby vrchní soud napadený rozsudek zrušil ve výroku o trestu a sám ve věci rozhodl tak, že uloží obžalované podmíněný trest odnětí svobody s delší zkušební dobou.

20. Obžalovaný Bc. Jan H. závěrem vyjádřil lítost nad tím, že do trestné činnosti zapojil obžalovanou Bc. G. Vše se snažil odčinit svojí spoluprací. Počítal sice s nižším trestem, ale bude respektovat jakékoliv rozhodnutí. Trestnou činnost dále páchat nebude. Obžalovaný Miroslav F. rovněž spáchání trestné činnosti litoval. Obžalovaná Bc. Ivana G. odkázala na podané odvolání s tím, že pokud by se neseznámila s obžalovaným H., nikdy by se před soudem neocitla. Žije spořádaně, nebyla trestně stíhána, nikdy drogy nebrala, celý svůj život pomáhá lidem. Moc svého činu lituje. Nepodmíněný trest by nejvíce potrestal jejího syna, který má xxx let, a péče matky je pro něj v této době podstatná, protože nemá úplně dobré vztahy s otcem. Trestnou činnost nepáchala ze ziskuchtivosti, jak uvádí státní zástupce.
21. Vrchní soud v Olomouci na podkladě podaných opravných prostředků ve veřejném zasedání podle § 254 odst. 1, odst. 4 tr. ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech napadených výroků, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nebyly odvoláními vytýkány, odvolací soud přihlížel, jen pokud měly vliv na správnost výroků, proti nimž byla odvolání podána. Přezkumné činnosti odvolacího soudu nepodléhaly výroky napadeného rozsudku ve vztahu k původně spoluobžalovaným Martinu K. a Dominice Elizabeth B., neboť ohledně těchto osob rozsudek soudu prvního stupně již nabyl právní moci.
22. Po přezkoumání věci dospěl odvolací soud k závěru, že řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku, netrpí závažnými procesními vadami uvedenými v § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř., neboť byla plně respektována příslušná ustanovení tr. ř., zejména ta, která se týkají zahájení trestního stíhání, řádného objasnění věci a dodržení práva obžalovaných na obhajobu. Obžalovaní měli od počátku řízení obhájce, kteří se zúčastňovali úkonů již v průběhu přípravného řízení. Respektována byla také další práva obžalovaných. Byla zachována zásada totožnosti skutku a obžaloba byla podána pro skutky, který byly obsaženy v usneseních o zahájení trestního stíhání. Hlavní líčení před soudem prvního stupně probíhalo za osobní účasti obžalovaných, kteří tak v součinnosti se svými obhájci mohli reagovat na obvinění a také na důkazy, které byly prováděny. Soud prvního stupně respektoval zásadu ústnosti a bezprostřednosti při provádění důkazů, které byly provedeny v hlavním líčení v souladu s ustanovením hlavy páté tr. ř. Odvolací soud tak neshledal podstatné vady řízení, jak má na mysli ustanovení § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř. Na straně druhé však bylo přezkumem věci zjištěno, že rozsudek v níže uvedených částech trpí vadami v podobě nejasných a neúplných skutkových zjištění, kdy se nalézací soud dostatečným způsobem nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. V přezkoumávaných částech rozsudku týkajících se obžalovaných F. a O. dále došlo k porušení trestního zákona.
23. K rozsudku samotnému je třeba uvést, že po formální stránce splňuje kritéria obsažená v § 120 tr. ř. z hlediska jeho struktury. Z pohledu dalších zákonných požadavků na odůvodnění rozsudku je třeba připomenout, že obžalovaní Petr O. a Bc. Ivana G. v hlavním líčení prohlásili vinu, přičemž krajský soud toto jejich prohlášení přijal, takže dokazování bylo v jejich případě vedeno pouze ve vztahu k ukládaným trestům. Obžalovanému Bc. Janu H. byl státním zástupcem přiznán status spolupracujícího obviněného a protože v hlavním líčení obžalovaný splnil všechny podmínky, které mu z tohoto postavení vyplývaly, byl mu tento status ponechán i krajským soudem. Dokazování

tak bylo zaměřeno na ustálení skutkových zjištění a stanovení odpovídající právní kvalifikace zejména ve vztahu k obžalovanému Miroslavu F.

24. Pokud jde o přezkumnou činnost odvolacího soudu z hlediska vad vytykánych napadenému rozsudku jednotlivými odvolateli, pak je třeba zopakovat, že výrok o vině byl napaden pouze odvoláním obžalovaného F., a to jednak z pohledu časového vymezení jednání kladeného mu za vinu, zejména však obžalovaný nesouhlasí se způsobem, jakým krajský soud dospěl k závěru o rozsahu spáchané trestné činnosti (výroba 2 680 g metamfetaminu ze 4 kg efedrinu). V kontextu první odvolací námítky je třeba dát obžalovanému za pravdu, neboť popis skutku vztahující se k jednání vytykánému obžalovanému F. neobsahuje žádné časové vymezení tohoto jednání. Přitom jak z výpovědi obžalovaného F., tak i z výpovědi obžalovaného Bc. H. v řízení před soudem prvního stupně i v odvolacím řízení poměrně jasně vyplývá, že obžalovaný F. se na výrobě pervitinu podílel v zásadě ve dvou časově oddělených obdobích. První časový úsek představuje přesně nezjištěnou dobu jarních a letních měsíců roku 2020, kdy mělo dle výpovědi obžalovaného Bc. H. nejprve dojít k výrobě pervitinu ze zbytku léčiva StopCold a poté, co mu svědek P. začal dodávat efedrin, obžalovaný F. z něj celkem vyrobil nejméně 2 680 g pervitinu. Byť obžalovaný F. rozporuje celkové množství vyrobeného pervitinu, když tvrdí, že v prvním případě pouze ve čtyřech případech vyrobil pokaždé cca 100 g pervitinu, s obžalovaným Bc. H. se shoduje na tom, že v tomto období vyráběl pervitin z efedrinu. Obžalovaný F. sice nebyl schopen toto první období náležitě časově zařadit, na straně druhé sdělil, že podruhé vyráběl pervitin z léčiva Efedrina Arena asi ¾ roku po první výrobě. Z výpovědi obžalovaného Bc. H. je dále zřejmé, že druhé období započalo někdy na jaře roku 2021 (duben či květen). Soud prvního stupně tak na základě těchto informací měl postupovat ve smyslu ustanovení § 120 odst. 3 tr. ř. a skutek, kterým obžalovaného uznal vinným, náležitě vymezit dobou jeho spáchání. Z poměrně značné časové přetřžky mezi jednotlivými obdobími je nadto zřejmé, že jednání vytykávané obžalovanému F. mělo být rozděleno na dva samostatné skutky a tyto měly být odpovídajícím způsobem právně kvalifikovány. Nicméně s ohledem na zásadu reformatio in peius nemohl odvolací soud toto pochybení napravit, neboť takové rozhodnutí by bylo v neprospěch obžalovaného. Chybně pak bylo z podané obžaloby převzato jedno z míst realizace výroby pervitinu, neboť na adrese xxx, obžalovaný Bc. H. bydliště neměl, jak v podaném odvolání správně uvádí obžalovaný.
25. Pokud jde o zásadní část odvolacích námitek obžalovaného F., tak tyto, jak již bylo sděleno, prezentují nesouhlas obžalovaného se závěrem nalézacího soudu o výrobě téměř 2,7 kg pervitinu ze 4 kg efedrinu dodaného obžalovaným Bc. H. V tomto směru však musí odvolací soud konstatovat, že jde ve své podstatě o pouhé opakování obžalovaným zvolené obhajoby, kterou uplatnil již před soudem prvního stupně. Takto prezentovaný jiný náhled obhajoby na interpretaci provedených důkazů však sám o sobě nemůže odůvodnit zrušení napadeného rozsudku odvolacím soudem a vydání rozhodnutí, které by vyslyšelo požadavky obhajoby.
26. V této souvislosti vrchní soud v obecné rovině připomíná, že v podmínkách právní úpravy trestního procesu v České republice není řízení o řádném opravném prostředku – odvolání postaveno na úplném revizním principu a na tom, že by před soudem druhého stupně jako soudem odvolacím mělo proběhnout znovu v celém rozsahu dokazování stejně jako v řízení před soudem prvního stupně, tzn. že by se v podstatě zopakovalo hlavní líčení. Je tomu tak proto, že těžiště dokazování, jakožto jedné z nejdůležitějších součástí procesního práva, se nachází především u soudu prvního stupně s možnou korekcí v řízení před soudem druhého stupně jako soudem odvolacím. Průběh dokazování je ovládán zejména zásadami vyhledávací, bezprostřednosti a ústnosti, volného hodnocení důkazů a presumpcí nevinu. Hodnotit důkazy tak může jen ten soud, který je také v souladu s principem bezprostřednosti

- a ústnosti provedl, protože jen díky tomu může konkrétní důkazní prostředek vyhodnotit a získat z něj relevantní poznatky. Zásada bezprostřednosti ve spojení se zásadou ústnosti zde hraje významnou roli, soud je totiž přímo ovlivněn nejen samotným obsahem důkazního prostředku, ale i jeho nositelem (pramenem důkazu). Jen takový způsob dokazování může hodnotícímu orgánu poskytnout jasný obraz o dokazované skutečnosti a vynést rozhodnutí pod bezprostředním dojmem z provedených důkazů. I odborná literatura (např. Jelínek, J. a kol. Trestní právo procesní. 5. vydání. Praha: Leges, 2018, str. 170 a násl.) uznává, že nejlepší cestou pro správné rozhodnutí je zhodnocení skutkových okolností na podkladě bezprostředního dojmu z přímého vnímání v osobním kontaktu. Zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí, je tedy prvořadým úkolem soudu prvního stupně.
27. Ve spojitosti s otázkou případně odlišných skutkových zjištění odvolacího soudu je třeba také odkázat na úpravu § 259 odst. 3 tr. ř. Podle něj odvolací soud může sám rozhodnout rozsudkem ve věci jen tam, kde může učinit nové rozhodnutí na podkladě správně zjištěného skutkového stavu, popřípadě skutkového stavu, který byl změněn na základě důkazů provedených přímo před odvolacím soudem. Odvolací soud přitom nenahrazuje a ani nesmí nahrazovat činnost soudu prvního stupně. Doplnění dokazování ve veřejném zasedání mu primárně slouží k tomu, aby mohl rozhodnout o odvolání, přičemž mu nic nebrání v tom, aby i po jeho provedení zrušil napadený rozsudek a věc za podmínek § 259 odst. 1 tr. ř. vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí. Provádění důkazů odvolacím soudem je tedy limitováno jednak z hlediska jeho rozsahu, a dále z hlediska jeho důvodů (odvolací soud nemůže důkazy opakovat jen proto, aby je mohl hodnotit odlišným způsobem). Do hodnotící činnosti soudu prvního stupně tak může odvolací soud zasahovat jen v těch případech, kdy toto hodnocení nesplňuje požadavky § 2 odst. 6 tr. ř., dle kterého orgány činné v trestním řízení obecně „hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu“. Nadřízený soud proto může vytknout nalézacímu soudu např. nelogičnost jeho hodnocení, nepřihlídnutí k okolnostem významným pro rozhodnutí, opomenutí nějakého důkazu či zkreslení jeho obsahu, nemůže však žádným způsobem zavazovat soud prvního stupně, jak má ten či onen důkaz hodnotit. Z pohledu požadavku na jiné hodnocení důkazů odvolacím soudem je nutno uvést to, že odvolací soud nemůže podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. ř. napadený rozsudek zrušit jen proto, že sám na základě svého přesvědčení hodnotí tytéž důkazy s jiným v úvahu přicházejícím výsledkem, jestliže soud prvního stupně postupoval při hodnocení důkazů důsledně podle § 2 odst. 6 tr. ř., neboť v takovém případě nelze napadenému rozsudku vytknout žádnou vadu ve smyslu uvedeného ustanovení (viz též R 53/92).
28. Budou-li výše uvedené teoretické premisy vztaženy na trestní věc obžalovaného Miroslava F., potom odvolací soud konstatuje, že nalézací soud své povinnosti při hodnocení zejména odlišných výpovědí obou obžalovaných dostal. Rozsah dokazování provedený krajským soudem ve vztahu k vytýkané části výroku o vině je třeba pokládat za dostačující a splňující požadavky § 2 odst. 5 tr. ř. Způsob, jakým nalézací soud provedené důkazy následně hodnotil, rozhodně nelze označit za odporující znění § 2 odst. 6 tr. ř. Současně je nutno uvést, že odůvodnění napadeného rozsudku v této části odpovídá požadavkům ustanovení § 125 odst. 1 tr. ř., neboť krajský soud vyložil, které skutečnosti vzal v této otázce za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů. Odvolací soud pak ve veřejném zasedání provedl jen doplňující výslech obžalovaných Bc. H. a F., a to zejména v kontextu odvolacích námitek posledně jmenovaného.
29. V konkrétní rovině je ke skutkovým závěrům soudu prvního stupně nejprve třeba zopakovat, že se obžalovaný Miroslav F. v přípravném řízení pouze stručným prohlášením

doznal ke skutku popsanému v usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 30. 6. 2021, tzn. že nejméně od 2. 4. 2021 v místě svého bydliště a v bydlišti Bc. H. vyráběl z léčiv pervitin v rádech stovek gramů, nejméně 1 320 g. Dále odmítl vypovídat a na svém stanovisku setrval i po rozšíření obvinění dne 6. 9. 2021. Teprve až v hlavním líčení konaném dne 27. 7. 2022 sdělil, že pro obžalovaného Bc. H. vyráběl pervitin ve dvou obdobích. V prvním období z celkově dodaného množství okolo 0,5 - 0,6 kg efedrinu vyrobil ve čtyřech případech vždy cca 100 g pervitinu a poté, asi po půl, resp. tři čtvrtě roce, opět ve čtyřech případech z tabletek léků vyrobil pokaždé 220 g pervitinu. Celkově tak vyrobil cca 1 220 g pervitinu. Popřel však výrobu pervitinu ze 4 kg efedrinu. Následně připustil celkovou výrobu 1 320 g pervitinu, podle svého původního doznání. Ve veřejném zasedání před odvolacím soudem nicméně sdělil, že v prvním období vyráběl pervitin zhruba z 1 kg efedrinu.

30. Oproti tomu obžalovaný Bc. H. v přípravném řízení vypovídal celkem třikrát v navazujících výpovědích a poté v hlavním líčení, a v těchto výpovědích postupně popisoval zapojení obžalovaného F. do výroby pervitinu. A byť vyhodnocení výpovědi obžalovaného Bc. H. v návaznosti na komplex dalších důkazů provedl zákonu odpovídajícím způsobem již krajský soud, odvolací soud považuje za potřebné dodat, že i on po doplňujícím výslechu obžalovaného ve veřejném zasedání pokládá výpovědi obžalovaného Bc. H. za věrohodné, když v rámci testu věrohodnosti uvedených výpovědí je nutno např. akcentovat i to, že on sám sebe usvědčoval z většího rozsahu spáchané trestné činnosti, než pro jakou byl aktuálně stíhán. Shodně s krajským soudem ani vrchní soud nevidí žádný důvod, pro který by Bc. H. měl zájem obžalovaného F. lživě usvědčovat z trestné činnosti, kterou nespáchal. To vše za situace, kdy Bc. H. naopak svou výpovědí vyvracel původní závěry orgánů přípravného řízení, že i obžalovaný F. měl být členem organizované skupiny. Vypovídal tedy v jeho prospěch. Navíc je výpověď obžalovaného Bc. H. ohledně nákupu až 6 kg efedrinu potvrzována svědeckou výpovědí Jana P. z přípravného řízení (č. l. 1696). Obžalovaný Bc. H. tak objektivně disponoval uvedeným množstvím efedrinu, který pak logicky musel nějak zpracovat, přičemž ani z výpovědi obžalovaného F. v hlavním líčení nevyplývá, že by se snad na výrobě pervitinu pro Bc. H. v takovém rozsahu mohla podílet i jiná osoba, což ostatně nedokládá ani žádný jiný důkaz, např. v podobě sledování či záznamu telekomunikačního provozu. Naopak ze zaznamenané komunikace např. z období od 30. 7. do 1. 8. 2020 je zřejmé, že se obžalovaný F. pohybuje v xxx, přičemž s další osobou telefonicky konzultuje způsob výroby (č. l. 2249-2250). Obžalovaným Bc. H. uváděné množství pervitinu vyrobeného z 1 kg efedrinu také odpovídá i závěrům znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví chemie (č. l. 1839). Výpověď obžalovaného Bc. H. je pak v souladu i s postupem spoluobžalovaných O., K., Bc. G. a B., kteří evidentně právě v reakci na tuto výpověď v hlavním líčení doznali svoji vinu spáchanou trestnou činností. Jinak řečeno, až na tvrzení obžalovaného F. jsou výpovědi obžalovaného Bc. H. potvrzovány v zásadě všemi ostatními důkazy. Bez významu není ani odlišný přístup obou obžalovaných k vysvětlení jednání, kladeného jim za vinu. Je sice základním právem každého obviněného nevypovídat, avšak z hlediska testu věrohodnosti je samozřejmě nutno odlišně nahlížet na výpověď osoby, která v podstatě ihned od počátku popisuje okolnosti spáchané trestné činnosti na rozdíl od spoluobžalovaného, který pouze k části trestné činnosti podá v zásadě jednovětné vyjádření, ke konkrétním okolnostem vytykaného jednání odmítne vypovídat a čeká na další vývoj důkazní situace.
31. Pokud tedy soud prvního stupně vyhodnotil postupně výpovědi obžalovaného Bc. H. jako podrobné, ucelené a kompaktní, v nichž nebyly shledány žádné zásadní rozpory, nelze tyto závěry označit za projev libovůle či selektivního hodnocení důkazů, ale naopak za

postup odpovídající ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. Odkaz obhajoby na předchozí trestní věci obžalovaného Bc. H. z let 2013, kde byla jeho obhajoba částečně označena za vyvrácenou provedenými důkazy, tak není v kontextu nyní hodnocené důkazní situace relevantní.

32. Byť tedy vrchní soud neshledal důvodné odvolací námitky obžalovaného F. ohledně jím umenšovaného rozsahu produkce pervitinu, na straně druhé postup, jakým nalézací soud stanovil celkové množství pervitinu vyrobeného obžalovaným F., nelze bezesbýtku označit správným. Zde je třeba si uvědomit, že obžalovaným F. udávané množství 1 220 g, resp. 1 320 g, se vztahovalo k celkové výrobě pervitinu v obou obdobích. Jestliže tedy bylo provedenými důkazy prokázáno, že v prvním období obžalovaný vyrobil ze 4 kg efedrinu 2 680 g pervitinu a v druhém období se oba obžalovaní shodují na celkové výrobě nejméně 880 g pervitinu (4 x 220 g), pak prostým součtem pervitinu vyrobeného v obou časových úsecích lze dospět k výslednému množství 3 560 g a nikoliv 4 000 g, jak uvádí krajský soud. Pokud totiž krajský soud správně uzavřel, že v prvním období vyrobil obžalovaný 2 680 g pervitinu, nemohl mu současně k tomuto množství přičíst ještě i dalších 400, příp. 440 g, pervitinu, jehož výrobu zasazuje do tohoto období obžalovaný F. Odvolacímu soudu tedy nezbylo, než z podnětu odvolání obžalovaného napadený rozsudek zrušit v části týkající se výroku o vině tohoto obžalovaného a ve spojení s doplňující výpovědí obžalovaného Bc. H. ve veřejném zasedání upravit skutková zjištění soudu prvního stupně tak, aby byl reflektován zákonný požadavek na časové a místní vymezení skutku za současného zpřesnění rozsahu výroby pervitinu v souladu s provedenými důkazy. Dále byl vrchním soudem zjištěn nesoulad mezi skutkovými závěry krajského soudu a použitou právní kvalifikací popsaného jednání. I kdyby bylo možno akceptovat závěry krajského soudu ohledně celkové výroby 4 000 g pervitinu obžalovaným F., výtěžek z prodeje takto vyrobeného množství by nepřekročil hranici značného prospěchu 1 mil. Kč ve smyslu ustanovení § 138 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. zákoníku. Inkasoval-li totiž obžalovaný Bc. H. na každém gramu prodaného pervitinu čistý zisk ve výši nejméně 100 Kč, celkový objem takto získaných finančních prostředků by činil pouze částku 400 000 Kč. Jednání obžalovaného F. tak nebylo možno kvalifikovat i ve smyslu ustanovení § 283 odst. 3 písm. b) tr. zákoníku. Krajský soud totiž oproti podané obžalobě po provedeném dokazování upravil skutková zjištění, kdy snížil výši čistého prospěchu obžalovaného Bc. H. z částky 300 Kč na jeden gram na částku 100 Kč, v důsledku čehož výše celkového prospěchu již nepředstavuje hodnotu 1,2 mil. Kč, jak bylo popsáno v žalobním návrhu, nicméně takto provedené změně skutkových závěrů krajský soud adekvátně nepřizpůsobil změnu závěrů právních.
33. Na základě úpravy skutkových zjištění týkajících se obžalovaného Miroslava F. pak vrchní soud uzavírá, že takto prokázaným jednáním obžalovaný naplnil po stránce objektivní i subjektivní všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku. Z hlediska popisu základních znaků skutkové podstaty uvedeného trestného činu, jakož i znaku spáchání činu ve velkém rozsahu, lze odkázat na bod 23. odůvodnění napadeného rozsudku. Krajský soud také správně dovodil, že se obžalovaný uvedeného jednání dopustil v úmyslu přímém.
34. V návaznosti na nové rozhodnutí odvolacího soudu o vině obžalovaného Miroslava F. bylo současně nutno nově rozhodnout i o uložení odpovídajícího trestu, a to s přihlédnutím k námitkám uplatněným v odvolání jak státního zástupce, tak i samotného obžalovaného.
35. Úvodem je třeba konstatovat, že obžalovanému byl krajským soudem správně ukládán souhrnný trest i za sbíhající se trestné činy, kterými byl uznán vinným, jednak trestním příkazem Okresního soudu v Ostravě ze dne 8. 7. 2021, č. j. 8 T 79/2021-73, a dále rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 14. 6. 2022, č. j. 70 T 35/2022-271, ve znění

rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 9. 2022, č. j. 6 To 365/2022-299, a to podle trestní sazby určené za trestný čin nejprísneji trestný, tzn. podle § 238 odst. 3 tr. zákoníku.

36. Trestní odpovědnost za uvedený trestný čin je spojena se sazbou trestu odnětí svobody od 8 do 12 let, přičemž soud rozhodující o uložení trestu odnětí svobody může takto zákonem vymezené mantinely překročit opět pouze za splnění zákonných podmínek. Odvolací soud tak na základě alternativního návrhu obžalovaného posoudil, zda jsou v jeho případě splněny podmínky ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku, neboť další možnosti mimořádného snížení trestu odnětí svobody vyjmenované v ustanovení § 58 odst. 2 a násl. tr. zákoníku na projednávaný případ z povahy věci nedopadají. Z obecného hlediska je pak třeba připomenout, že ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku je prostředkem soudcovské individualizace trestu a projevem depenalizace v trestním zákoníku, jehož použití je třeba zvažovat nikoliv mechanicky, ale přísně individuálně ve vztahu ke konkrétnímu činu a konkrétnímu pachateli. Postup podle citovaného ustanovení je namíste především tehdy, jestliže určitá okolnost, která může být i znakem příslušné skutkové podstaty trestného činu, natolik vybočuje při porovnání s ostatními případy, že již sama o sobě nebo ve spojitosti s jinými okolnostmi (např. se značným časovým odstupem od spáchání trestného činu) odůvodňuje shovívavější přístup k potrestání pachatele, anebo pokud teprve souhrn více okolností daného případu vede k úvaze, že použití zákonné trestní sazby by bylo nepřiměřeně přísné a postačí i mírnější postih pachatele k jeho nápravě. Může jít především o ty situace, kdy polehčující okolnosti (§ 41 tr. zákoníku) a nízká intenzita naplnění zákonných znaků ve svém souhrnu a kvalitě přesvědčivým způsobem snižují závažnost trestného činu, případně některá z nich je nezvykle intenzivní povahy, takže je namíste hodnotit ji jako okolnost významně polehčující (např. zvláště tíživé osobní nebo rodinné poměry, za kterých pachatel spáchal trestný čin, aniž by si je byl způsobil). Je tomu tak i tehdy, jestliže některý ze znaků skutkové podstaty trestného činu – bez ohledu na to, zda jde o znak základní nebo kvalifikované skutkové podstaty – byl naplněn neobvykle nízkou intenzitou a tato skutečnost výrazně ovlivnila společenskou škodlivost daného případu a snížila ji pod obvyklou mez natolik, že je namíste mírnější trestní postih, než jaký zákon obecně předpokládá. Podobný význam může mít i delší doba, která uplynula od spáchání trestného činu (§ 39 odst. 3 tr. zákoníku), aniž její délku zavinil pachatel.
37. Vztáhne-li odvolací soud obecně uvedené podmínky aplikace ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku na věc obžalovaného Miroslava F., pak musí konstatovat, že mimořádné snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby není v jeho případě možné. Obžalovaný v podaném odvolání ani žádným způsobem nekonkretizoval, jaké okolnosti případu či poměry na jeho straně odůvodňují závěr, že jeho nápravy lze dosáhnout trestem kratšího trvání. Přitom je třeba zopakovat, že se jedná o postup mimořádný, a proto jej nemohou odůvodnit jen běžně se vyskytující skutečnosti (polehčující okolnosti), ani přesvědčení soudu, že trest odnětí svobody uložený v mezích zákonné trestní sazby by byl pro pachatele příliš přísný. Nemůže se tedy jednat např. o souhrn jakýchkoliv polehčujících okolností, nýbrž jen takových, které se v dané kvalitě nebo kvantitě u konkrétního trestného činu běžně nevyskytují a výrazně snižují závažnost trestného činu, neboť jen za splnění těchto předpokladů může nabýt charakteru okolností výjimečných, např. věk blízký věku mladistvých, obviněný spáchal čin pod vlivem tíživých osobních nebo rodinných poměrů, které si sám nezavinil, k činu byl vyprovokován surovým násilným jednáním poškozeného apod. (srov. rozhodnutí pod č. 24/2015-I., Sb. rozh. tr.).
38. Přitom, jak vyplývá z bodu 36. odůvodnění napadeného rozhodnutí, u obžalovaného nejenže neexistují žádné polehčující okolnosti, ale naopak je zde řada okolností přitěžujících krajským soudem správně vyjmenovaných. Obžalovaný již byl opakovaně soudně trestán, dokonce i za drogovou trestnou činnost, je tedy speciálním recidivistou. Dále je třeba zdůraznit, že se nyní projednávaného jednání dopouštěl i v době souběžně probíhajícího trestního stíhání pro

trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, za což by nakonec odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Ostravě ze dne 29. 1. 2021, sp. zn. 5 T 9/2021. Ke svým poměrům obžalovaný uvedl, že pracoval jako osoba samostatně výdělečně činná, bydlel v pronajatém bytě. Je svobodný, bezdětný, nemá žádnou vyživovací povinnost. Poměry obžalovaného tak ani náznakem nelze označit za mimořádně tíživé. Trestnou činnost, které se obžalovaný dopustil, je nutno již z její podstaty označit za velmi závažnou, přičemž ani konkrétní způsob jejího spáchání nijak nevybočuje z rámce běžně se vyskytujících případů tohoto typu. Naopak celkové množství obžalovaným vyrobeného pervitinu téměř 2,5krát převyšuje dolní hranici velkého rozsahu.

39. Krajský soud tedy v případě trestu odnětí svobody ukládaného obžalovanému Miroslavu F. postupoval v souladu s požadavky přiměřenosti, humánnosti a spravedlnosti trestních sankcí. Z odůvodnění jeho rozhodnutí se totiž podává, že si byl při úvaze o konkrétní výměře uloženého trestu vědom klíčových zásad pro ukládání trestů zakotvených v § 37 a násl. tr. zákoníku, když po zohlednění všech okolností případu a dalších skutečností relevantních pro rozhodování o trestu ve vztahu k obžalovanému dospěl k závěru, že je na jeho osobu třeba působit trestem odnětí svobody uloženým v rámci dané trestní sazby, byť při její spodní hranici. V kontextu povahy spáchané trestné činnosti a skutečností zjištěných k osobě obžalovaného lze uložený souhrnný trest označit spíše jako mírný. Poměruje-li obžalovaný výměru jemu uloženého trestu odnětí svobody s tresty, které byly uloženy obžalovaným O. či Bc. H., zjevně pomíjí, že na rozdíl od něj se oba obžalovaní k trestné činnosti v plném rozsahu doznali, což je velmi významný faktor, který krajský soud musel zohlednit v rámci svých úvah o trestech ukládaných jednotlivým obžalovaným. Navíc tresty uložené obžalovaným O. a Bc. H. byly doplněny o další majetkové sankce, přičemž v případě obžalovaného O. byla tato majetková sankce vrchní soudem ještě zpřísněna. Odpovídajícím způsobem postupoval krajský soud i při zařazení obžalovaného do příslušného typu věznice.
40. Byť soud prvního stupně postupoval správně, uložil-li obžalovanému souhrnný trest, v rámci ukládání tohoto trestu nepostupoval zcela důsledně v souladu s ustanovením věty čtvrté ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku, dle které v rámci souhrnného trestu musí soud vyslovit trest ztráty čestných titulů nebo vyznamenání, trest ztráty vojenské hodnosti, trest propadnutí majetku nebo trest propadnutí věci, jestliže takový trest byl vysloven již rozsudkem dřívějším. Přitom jak citovaným trestním příkazem Okresního soudu v Ostravě ze dne 8. 7. 2021, č. j. 8 T 79/2021-73, tak i rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 14. 6. 2022, č. j. 70 T 35/2022-271, ve znění rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 9. 2022, č. j. 6 To 365/2022-299, kterým byl zrušen výrok o trestu z uvedeného trestního příkazu, byl obžalovanému mimo trestu odnětí svobody, trestu zákazu činnosti a trestu peněžitého uložen i trest propadnutí věci – terénního nákladního automobilu zn. Mercedes Benz 208. Vrchní soud tedy uvedené pochybení krajského soudu z podnětu odvolání státního zástupce napravil tak, aby výrok o souhrnném trestu v souladu se zákonem zahrnoval i trest propadnutí věci. V souladu se zákonem jsou součástí souhrnného trestu i trest zákazu činnosti a trest peněžitý, jakožto tresty uložené již uvedenými rozhodnutími.
41. Další část odvolacích námitek státního zástupce byla zaměřena na otázku zákonnosti výroku o trestu v případě obžalovaného Petra O., a to z hlediska porušení zásady neslučitelnosti některých druhů trestů uložených obžalovanému krajským soudem.
42. K uplatněným odvolacím námitkám předně vrchní soud konstatuje, že obžalovanému Petru O. byl krajským soudem také správně ukládan souhrnný trest i za sbíhající se přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, kterým byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Ostravě ze dne 21. 3. 2022, č. j. 10 T 19/2022-391. Za drobné pochybení soudu prvního stupně je nutno označit absenci správného označení citovaného rozhodnutí (neuvedení čísla jednacího), jak v části popisu sbíhající se trestné činnosti, tak

i v části, kterou byl podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušen výrok o trestu z uvedeného trestního příkazu, jakož i všechna rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující.

43. Závažnější pochybení soudu prvního stupně však spočívá v porušení zákona, jak na ně důvodně v podaném odvolání poukazuje státního zástupce. Podle § 53 odst. 1 věty třetí tr. zákoníku totiž platí, že peněžitý trest nelze uložit vedle trestu propadnutí majetku. Byť krajský soud obžalovanému uložil trest propadnutí pouze části majetku, uvedená skutečnost nemění nic na tom, že i takto uložený trest je v rozporu se zákonem, neboť, jak správně uvádí státní zástupce, propadnutí části majetku je pouze jednou z forem ukládání trestu propadnutí majetku, nikoli samostatnou právní kategorií (srov. rozh. Nejvyššího soudu, sp. zn. 8 Tdo 383/2016). Krajský soud tedy sice měl na paměti zákonný požadavek vyjádřený v ustanovení § 39 odst. 8 tr. zákoníku, aby pachatelům, kteří trestnou činností získali anebo se snažili získat majetkových prospěch, byl, za splnění dalších podmínek, ukládán i trest, který je postihuje na majetku, nicméně v rámci tohoto postupu uložil dva druhy trestů, jichž souběžné uložení zákon zapovídá. Tato část výroku napadeného rozsudku tedy nemohla obstát.
44. V reakci na zrušení obou nezákonně uložených majetkových sankcí vrchní soud, vědom si nezbytnosti uložení i trestu postihujícího majetek obžalovaného, který trestnou činností získal majetkový prospěch, při zohlednění dalších kritérií upravujících ukládání trestů, dospěl k závěru, že požadavky na výchovně preventivní účel trestu, a to jak z hlediska individuální, tak i z pohledu generální prevence za současného zdůraznění potřeby ochrany společnosti před páčáním závažné trestné činnosti, naplní nejlépe rozšíření původně uloženého trestu propadnutí části majetku o nemovitost, kde obžalovaný nejenže nelegálně ukrýval zbraně a střelivo specifikované v bodě 3. výroku rozsudku soudu prvního stupně, ale kde také přechovával vyrobený pervitin. Obžalovaný dále v této nemovitosti schraňoval soubor věcí, o jejichž uvažovaném použití rovněž nemůže být žádných pochyb (zbraně, rušičky signálu, balistické a taktické vesty, modrý maják, oblečení s nápisem Policie, sady na vylamování zámků, zařízení na programování klíčů k vozidlům apod.).
45. Pro posouzení citelnosti dopadu takto uloženého trestu do majetkové sféry obžalovaného vrchní soud ve veřejném zasedání doplnil dokazování o listiny, jejichž obsah aktuální majetkovou situaci obžalovaného poměrně jasným způsobem dokládá. Z usnesení Okresního soudu v Ostravě ze dne 21. 1. 2019, sp. zn. 99 D 2987/2018, vyplývá, že obžalovaný na počátku roku 2019, tzn. v relativně krátké době před počátkem páčání trestné činnosti, v dědickém řízení získal majetek v celkové hodnotě přesahující 27 mil. Kč. Kupní smlouvy ze 13. 1. 2020 a 22. 1. 2020 dokladují nákup nemovitosti v xxx na ulici xxx za kupní cenu 350 000 Kč a 439 800 Kč.
46. Krom zajištěných nemovitostí obžalovaný vlastní další movitý majetek (několik motorových vozidel) a z provedeného finančního šetření dále vyplývá, že v době od ledna 2019 do října 2021 činil celkový obrat finančních prostředků na bankovním účtu obžalovaného více než 20 mil. Kč a celkový obrat finančních prostředků na bankovním účtu společnosti xxx, jejímž je obžalovaný jediným společníkem a jednatelem, představoval v době od dubna 2019 do srpna 2021 částku 18,6 mil. Kč. Majetkové poměry obžalovaného je tedy nutno označit za vysoce nadstandartní. V této souvislosti je pak třeba postoj obžalovaného, který se nesnažil spravovat, příp. rozšiřovat, takto nabytý majetek legální cestou, ale majetkový prospěch získával obchodem s drogami, za zcela nepochopitelný.
47. V porovnání s celkovou majetkovou situací obžalovaného tedy rozhodně nelze konstatovat, že by rozšíření trestu propadnutí majetku o nemovitost, byť v hodnotě okolo 15 mil. Kč, bylo v kontextu celkově uloženého souhrnného trestu nepřiměřené povaze spáchané trestné činnosti, osobě obžalovaného a jeho poměrům, přičemž právě z hlediska zásady přiměřenosti trestních sankcí je třeba zdůraznit, že postoj obžalovaného vyjádřený jeho

prohlášením viny byl v maximální možné míře krajským soudem zohledněn právě výměrou trestu odnětí svobody na samé spodní hranici trestní sazby, přičemž bylo dále využito moderační oprávnění upravené v ustanovení § 56 odst. 3 tr. zákoníku při zařazení obžalovaného do mírnějšího typu věznice. Přitom rozsah trestné činnosti představující výrobu a distribuci téměř 17 kg pervitinu po dobu 16 měsíců, hlavní postavení obžalovaného ve skupině, jakož i další, krajským soudem vyjmenované, přitěžující okolnosti by ve svém souhrnu měly směřovat výměru souhrnného trestu odnětí svobody spíše k horní hranici trestní sazby ustanovení § 283 odst. 3 tr. zákoníku.

48. Při úvaze, kterou ze zajištěných nemovitostí zahrnout do trestu propadnutí části majetku, vzal vrchní soud dále v úvahu i fakt, že nemovitost v xxx užívá k bydlení dle sdělení obžalovaného jeho bývalá manželka s jejich dcerou, což eliminuje úvahy o zařazení tohoto objektu do trestu propadnutí majetku, nehledě na poměrně výrazně nižší hodnotu této nemovitosti (okolo 1 mil. Kč). Druhý dům s pozemkem si obžalovaný pořídil v roce 2020 a tento dům pronajímá. Nicméně ani hodnota této nemovitosti (pořizovací cena okolo 800 000 Kč) sama o sobě ani případně ve spojení s hodnotou nemovitosti v xxx neodpovídá závažnosti spáchané trestné činnosti, ani zisku, který obžalovaný z trestné činnosti inkasoval. To vše za situace, kdy obžalovaný navíc nebude muset hradit peněžitý trest ve výměře 3,5 mil. Kč, který mu byl původně uložen krajským soudem.
49. K úvahám soudu prvního stupně, které jej vedly k nezahrnutí těchto nemovitostí či alespoň některé z nich do trestu propadnutí části majetku, považuje vrchní soud za potřebné připomenout, že rozsah takto ukládané majetkové sankce nelze bez dalšího poměřovat jen výší dosaženého prospěchu, neboť je třeba hodnotit všechny skutečnosti mající význam pro dosažení účelu trestu. Rovněž nelze úvahy zda, popřípadě jakou část majetku pachatele postihnout trestem jeho propadnutí, redukovat na závěr, jestli byl tento majetek nabyt z výnosů z trestné činnosti. Trestní zákoník v ustanovení § 66 odst. 1 stanoví současné splnění tří podmínek. Musí se jednat o zvláště závažný zločin, kterým se pachatel snažil získat majetkový prospěch a uložení tohoto trestu současně musí odrážet okolnosti, za kterých byl trestný čin spáchán a poměry pachatele. Všechny tři takto vyjmenované podmínky uložení trestu propadnutí majetku, resp. jeho části, byly v případě obžalovaného splněny.
50. Kombinace uložených trestů pak dle přesvědčení odvolacího soudu v potřebné míře odráží jak závažnost spáchané trestné činnosti, tak i skutečnosti zjištěné k osobě obžalovaného a k možnostem jeho nápravy. Vyváženost těchto trestních sankcí je v souladu jak se zásadou individualizace trestu, tak s již zmíněnou zásadou přiměřenosti těchto sankcí, což je v konečném důsledku také důvodem, který vedl vrchní soud k neakceptování návrhu státního zástupce na propadnutí všech zajištěných nemovitostí, neboť ve spojení s uloženým trestem odnětí svobody a propadnutí věci bude postačující vedle dalších movitých věcí postihnout trestem propadnutí části majetku pouze výše specifikovanou nemovitost. Takto propadnutá část majetku případně státu, což bude mít i další sekundární účinek, kdy ve smyslu zák. č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení, bude výtěžek z prodeje uvedené části majetku obžalovaného sloužit např. k peněžité pomoci obětem trestné činnosti. Byť vadnou byla shledána pouze zmiňovaná část výroku o trestu, pro přehlednost byl tento výrok zrušen zcela a vrchním soudem bylo o všech trestech ukládaných obžalovanému Petru O. rozhodnuto znovu tak, že zákonu odpovídající tresty odnětí svobody a propadnutí věci byly doplněny o trest propadnutí části majetku.
51. V případě obžalované Bc. Ivany G. nalézací soud v dostatečné míře uvážil všechny rozhodné skutečnosti a kritéria pro ukládání trestů. Lze jen připomenout, že obžalovaná byla ohrožena sazbou trestu odnětí svobody ve výměře od 8 do 12 let. Zákonodárce tedy již tím, že u projednávaného trestného činu stanovil dolní hranici zákonné trestní sazby na 8 let, vyjádřil vysokou škodlivost trestné činnosti drogového charakteru, která vyplývá již ze

samotné povahy omamných a psychotropních látek, u nichž vzniká nebezpečí chorobného návyku nebo psychických změn nebezpečných jak pro společnost, tak i pro toho, kdo opakovaně a bez odborného dohledu drogy používá, neboť je obecně známo, že tyto látky jsou způsobitelné nepříznivě ovlivnit psychiku člověka, jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti nebo sociální chování. Proto je zájmem nejen České republiky, ale i všech civilizovaných zemí (srov. např. Úmluvu Organizace spojených národů proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami č. 462/1991 Sb.) zabránit nedovolené výrobě a distribuci takových omamných a psychotropních látek. Proto bude pachatelům, resp. i osobám podporujícím páchaní této trestné činnosti, v běžně se vyskytujících případech ukládán trest odnětí svobody, u kterého zákon neumožňuje podmíněný odklad jeho výkonu. Je tedy výrazem vůle zákonodárce postihovat uvedené osoby obecně nepodmíněným trestem odnětí svobody, čehož si obžalovaná musela být vědoma předtím, než vystoupila z mantinelů běžného života a vydala se cestou trestné činnosti se všemi důsledky z tohoto rozhodnutí plynoucími.

52. Nálezací soud při rozhodování o konkrétní výměře trestu v zásadě odpovídajícím způsobem vyhodnotil polehčující i přitěžující okolnosti (viz bod 38. odůvodnění rozsudku). Ve prospěch obžalované, která dosud nebyla soudně trestána, posoudil její doznání v podobě prohlášení viny, a do jisté míry zohlednil i zjištění, že k trestné činnosti byla svedena spoluobžalovaným Bc. H. Nicméně z provedeného dokazování na straně druhé zřetelně vyplývá, že již nejméně od listopadu 2019 byla obžalovaná Bc. G. dobře obeznámena s okolnostmi provázejícími výrobu a distribuci pervitinu. Obžalovaná byla také přítomna předání pervitinu Petru N. a přepočítávala peníze za prodej. V komunikaci obžalovaných Bc. H. a Bc. G. také zaznívá informace sdělená Bc. H. o možnosti dodávat pervitin po kilogramech. Podobné informace vyplývají z odposlechu a záznamu provozu mobilních telefonů užívaných obžalovanými, např. ve dnech 1. 9. 2020, 4. 9. 2020, 28. 11. 2020, 14. 4. 2021, 22. 4. 2021, 28. 4. 2021, 19. 5. 2021 či 27. 5. 2021. V komunikaci ze dne 24. 4. 2021 je např. řeč o nespolehlivosti obžalovaného F., který má ke zpracování 1 300 balení léčiv. I z vyjádření obžalované, „já bych ho sebrala (myšleno obžalovaného F.), *nastřkala bych ho do toho žkurveného auta a tady budeš kurva tři dny než to...*“, poměrně jasně vyplývá, že se o věc aktivně zajímala a s obžalovaným Bc. H. spolupracovala. Dne 26. 4. 2021 pak obžalovaná spolu hovoří o jodu, který Bc. G. obžalovanému Bc. H. zajistila. Dlouhodobost prokázaného jednání tedy nijak nepodporuje tvrzení obžalované, že neměla žádné detailní informace a její počínání bylo vedeno snahou, aby obžalovaný Bc. H. vedl řádný život. Z kontextu provedených důkazů je tedy zjevné, že obžalovaná nestála mimo celého dění, ale naopak se zcela vědomě účastnila řady činností podporujících nejen opakovanou výrobu, ale i distribuci pervitinu ve stovkách gramů. S ohledem na povahu zaznamenané komunikace s obžalovaným Bc. H. současně nelze konstatovat, že by na něm byla závislá natolik, aby o své vůli nebyla schopna svoji účast na trestné činnosti ukončit. V této souvislosti vrchní soud konstatuje, že se důvody, o které obžalovaná zčásti opřela svoje odvolání, zcela mýjí s procesním postupem obžalované, která v hlavním líčení prohlásila svoji vinu. K institutu prohlášení viny pak lze v obecné rovině připomenout, že tento postup umožňuje obviněnému prohlásit, že je vinný spácháním skutku anebo některého ze skutků uvedených v obžalobě a že souhlasí s právní kvalifikací takového skutku uvedenou v obžalobě (§ 206c odst. 1 tr. ř.). Jde o kvalifikovanější formu pozitivní aktivní účasti obviněného na konečném objasnění jeho trestné činnosti a rozhodnutí o ní. Podle § 206c odst. 6 tr. ř. se dokazování v rozsahu, v jakém obviněný prohlásil vinu, neprovádí, a je-li soudem přijato (§ 206c odst. 4 tr. ř.), je podle § 206c odst. 7 tr. ř. nevratné, protože prohlášení viny nelze odvolat a skutečnosti v něm uvedené nelze napadnout opravným prostředkem. Z toho plyne, že zákon vylučuje zpětné hodnocení obsahu prohlášení (skutečností v něm uvedených), a to na základě řádného i mimořádného opravného prostředku (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze

dne 29. 6. 2021, sp. zn. 7 Tdo 533/2021). Obžalovaná tedy v podaném odvolání dost dobře nemůže jakkoliv relativizovat své vlastní prohlášení, které se stalo podkladem pro skutkové závěry krajského soudu spočívající mimo jiné v tom, že za účelem usnadnění páčání trestné činnosti ostatních obžalovaných opakovaně opatrovala chemické látky nezbytné k opakované výrobě metamfetaminu, ačkoliv věděla, že tyto látky budou použity k ilegální výrobě pervitinu v množství nejméně 1 841 g, kdy dalších 736 g vyrobeno být mělo, přičemž také sama byla opakovaně přítomna předávání pervitinu Petru N. a přebírání plateb za tuto látku. Závažnost jednání obžalované dostatečně ilustruje i přepočítaný vyrobeného, resp. k výrobě připravovaného, pervitinu na jednu běžnou dávku v podobě tzv. jedné čáry o hmotnosti 0,1 g, což v konečném důsledku představuje 25 770 běžných dávek. Obecně narůstající nebezpečnost drogové trestné činnosti se pak odráží např. i v závěrech veřejně dostupné Výroční zprávy Národní protidrogové centrály za rok 2021, z nichž mimo jiné vyplývá, že celoevropsky představuje metamfetamin rostoucí hrozbu. Zvyšuje se jeho dostupnost a rozšiřuje se oblast užívání i celkové zachycené množství (<https://www.policie.cz/clanek/vyrocní-zprava-npc-2021.aspx>).

53. Pokud ve svém odvolání obžalovaná dále hovoří o nutnosti péče o svého xxxletého syna a nemocného otce, pak vrchnímu soudu není zřejmé, proč tyto blízké osoby obětovala vztahu s drogovým dealerem. Přitom jako matka si, i vzhledem ke svému vzdělání, musela být vědoma zcela reálného ohrožení dětí podobného věku návykovými látkami. Obžalovaná v příloze podaného odvolání sice doložila podpůrná stanoviska různých osob, nicméně forma těchto příspěvů v elektronické podobě bez podpisů údajných pisatelů (krom sestry obžalované) neumožňuje odvolacímu soudu relevantní přezkum těchto podání. Nicméně i pokud by forma těchto podání poskytovala možnost jejich objektivního posouzení, ani tak by v kontextu již zmíněných skutečností neměla zásadního významu. Obžalovaná totiž uvedené osoby zjevně o svém skutečném zapojení do páčání trestné činnosti objektivně neinformovala, takže mnohdy citově zbarvená vyjádření těchto osob evidentně nevychází ze skutečné znalosti podstatných okolností provázejících zapojení obžalované do páčání takto závažné trestné činnosti. Při zohlednění doby páčání trestné činnosti, její vysoké závažnosti jak z pohledu obecného, tak i s ohledem na množství vyrobeného a distribuovaného pervitinu celou skupinou, vrchní soud uzavírá, že trest odnětí svobody uložený hluboko pod dolní hranici trestní sazby rozhodně nelze považovat za nepřiměřeně přísný, naopak jedná se spíše o trest mírný, a to s přihlédnutím k tomu, že obžalované byl ukládán úhrnný trest i za další zločin s trestní sazbou trestu odnětí svobody od 2 do 8 let, což ve spojení s charakterem účasti obžalované na vytýkaném jednání současně vylučuje ještě další snížení výměry uloženého trestu odnětí svobody ve smyslu ustanovení § 58 odst. 6 tr. zákoníku, jak bylo v podaném odvolání navrhováno. Spáchání části trestné činnosti formou účastenství ostatně již bylo soudem prvního stupně dostatečnou měrou zohledněno uložením trestu odnětí svobody hluboko pod dolní hranici trestní sazby. Odpovídajícím způsobem pak krajský soud postupoval i při zařazení obžalované do příslušného typu věznice a v souladu se zákonem byl uložen i trest propadnutí věci. V obecné rovině lze ještě k argumentaci obžalované z hlediska spravedlnosti uloženého trestu konstatovat, že tento pojem je logicky chápán různými subjekty odlišně. To, co pachatelé zpravidla považují za přiměřený trest, je např. obětí trestné činnosti, ale i širší veřejností vnímáno jako trest nedostatečný a naopak. Úkolem soudu je, aby poskytoval ochranu nejen základním právům obviněných, ale aby bylo dosaženo účelu trestu v jeho celém komplexu s tím, aby mezi omezením práva obviněných na osobní svobodu a veřejným zájmem na jejich stíhání a potrestání bylo dosaženo spravedlivé rovnováhy. Proporcionální zohlednění všech zákonem stanovených kritérií vztahujících se k ukládání trestů by tak mělo směřovat k dosažení účelu trestu v jeho komplexnosti, a to jak z hlediska individuální represe, tak i z pohledu individuální a generální prevence.

54. Při vědomí těchto pravidel spojených s ukládáním trestů pak vrchní soud přistupoval k argumentaci státního zástupce, který naopak požadoval zpřísnění uloženého trestu odnětí svobody. Předně vrchní soud konstatuje, že pozdější prohlášení viny obžalovanou bez dalšího nezabývá případných benefitů z tohoto postupu vyplývajících, to vše za situace, kdy soud takové prohlášení viny přijal. Nadto obžalovaná již v písemném prohlášení předloženém u prvního hlavního líčení svoji účast na trestné činnosti připustila a v následujícím hlavním líčení vinu prohlásila. Na straně druhé lze přisvědčit názoru státního zástupce o promyšlenosti jednání obžalované, které bylo motivováno snahou získat majetkový prospěch, ať již vlastní či obžalovaného Bc. H. Odvolací soud však z protokolů o hlavních líčeních zjišťuje, že jak z písemného prohlášení obžalované, tak z jejího vyjádření v rámci prohlášení viny a konečně i ze závěrečné řeči obžalované vyplývá její lítost nad spáchaným jednáním. Obžalovaná, která prohlásila svoji vinu, žila před spáchaním trestné činnosti řádným životem a po výkonu trestu má zajištěno rodinné i pracovní zázemí. Její poměry a postoj k vytykané trestné činnosti tak ve spojení s nižší mírou její účasti na jejím spáchání ve svém souhrnu umožňují učinit reálný předpoklad, že trest odnětí svobody ve stanovené výměře dostatečným způsobem požadavky na účel trestu zajistí. Jak již bylo konstatováno, uložený trest je sice možno považovat za mírný, nikoliv však nepřiměřeně mírný ve smyslu ustanovení § 258 odst. 1 písm. e) tr. ř.
55. K důvodům, na kterých je založeno odvolání obžalovaného Bc. H., vrchní soud sděluje, že v jeho případě neshledal žádný exces při vyměření trestu, neboť soud prvního stupně zkoumal podmínky rozhodné pro jeho ukládání a v odůvodnění svého rozhodnutí vysvětlil úvahy, jimiž se při svém rozhodování řídil a na jejichž základě dospěl k závěru o nutnosti uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody v konkrétní výměře, přičemž neopomněl uvést relevantní důvody podstatné pro zařazení obžalovaného do věznice s ostrahou (viz body 31. až 33. odůvodnění soudu prvního stupně). Za absence jiných polehčujících okolností v dostatečné míře zohlednil, že obžalovanému byl ukládán trest jako spolupracujícímu obviněnému, který významným způsobem přispěl k objasnění trestné činnosti, což také vedlo k tomu, že obžalovanému byl uložen trest odnětí svobody významně pod dolní hranici trestní sazby. Pokud obžalovaný požaduje razantnější snížení výměry uloženého trestu, opomíjí, že postoj, který k vytykanému jednání zaujal (a který byl zohledněn postupem ve smyslu ustanovení § 58 odst. 5 tr. zákoníku), nelze při rozhodování o konkrétní výměře trestu posuzovat izolovaně bez zohlednění povahy spáchaného jednání, podílu obžalovaného na něm a skutečností vztahujících se k jeho osobě. Vrchní soud již v předchozích pasážích zmínil obecně vysokou závažnost trestné činnosti tohoto typu, k čemuž v případě obžalovaného dále přistupuje velký rozsah výroby a distribuce pervitinu, jeho zásadní postavení ve skupině pachatelů a další přitěžující okolnosti zmíněné již krajským soudem. K předchozí trestní minulosti obžalovaného pak vrchní soud navíc dodává, že nyní projednávané trestné činnosti se dopustil ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který byl obžalovanému uložen rovněž za velmi závažnou trestnou činnost (trestný čin krádeže podle § 205 odst. 1, odst. 4 písm. c/ tr. zákoníku, dva trestné činy loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku), což rovněž vylučuje úvahy o dalším snížení trestu odnětí svobody či podmíněném odkladu jeho výkonu. Má-li obžalovaný příslib zaměstnání po výkonu trestu, resp. je-li míněna vážně jeho snaha spolupracovat s probační a mediační službou, jedná se o faktory, které mohou přispět k jeho následnému začlenění do společnosti a bude-li v průběhu doby prokázána jejich reálnost, mohou být zvažovány soudem rozhodujícím o případném podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu. Zákonným způsobem pak krajský soud doplnil trest odnětí svobody o tresty propadnutí věci a propadnutí části majetku. Ostatně tyto výroky ani nebyly podaným odvoláním napadány.
56. Závěrem tedy vrchní soud rekapituluje, že z podnětu odvolání obžalovaného Miroslava F. zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu a znovu rozhodl o vině obžalovaného a dále

i na základě odvolání státního zástupce o uložení trestu. Odvolání státního zástupce bylo rovněž podnětem pro zrušení výroku o trestu ohledně obžalovaného Petra O. a jeho následné úpravě. Odvolání obžalovaných Bc. H. a Bc. G. a státního zástupce ohledně obžalované Bc. G. byla jako nedůvodná zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný. Do dvou měsíců od jeho doručení je možno proti němu podat dovolání. Dovolání mohou podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni (v daném případě u Krajského soudu v Ostravě). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu, s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až m) tr.ř. nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Olomouc 16. února 2023

JUDr. Libor Losa v. r.
předseda senátu

Mgr. Petr Jirsa v. r.
vypracoval